

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an 180 Lei

Pe jumătate 90 Lei

In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, Jud. Târnava-mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Vestesc bucurie mare

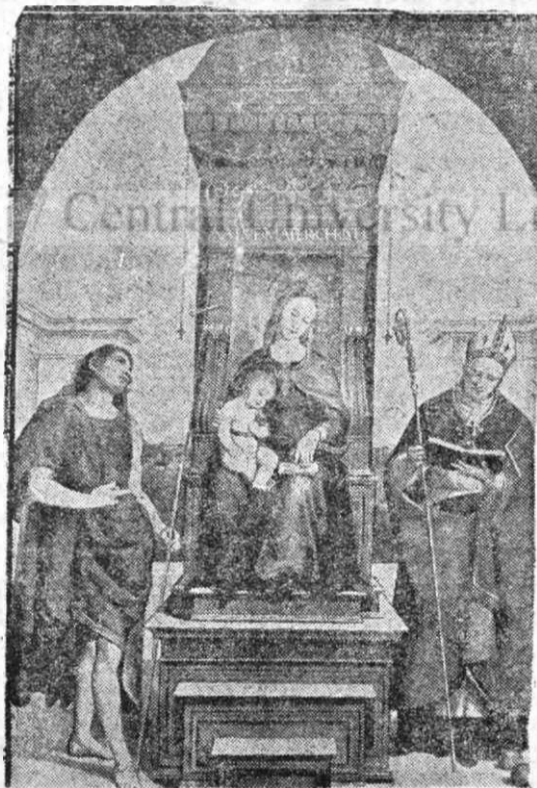
Glasul îngerului la Peștera din Viflaim, unde s'a născut, înainte cu aproape două mii de ani, Isus Hristos Mântuitorul lumii

Acestea sunt cuvintele îngerului, celui ce s'a arătat păstorilor din Viflaim, cari, după mărturisirea sfântului evanghelist Luca, s'au înfricoșat cu frică mare, când au văzut pe îngerul Domnului și mărirea ceriului strălucind împrejurul lor. Și le-a zis lor îngerul: „Nu vă temeți, căci iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul: s'a născut vouă astăzi mântuitor, carele este Hristos Domnul în cetatea lui David“. (Luca 2, 10—11).

Intr'adevăr *mare* este bucuria aceasta pentru întreagă omenirea, fiindcă ne arată bunătatea, iubirea și milostenia cea nespuse de mare a lui Dumnezeu, pe care ne-a arătat-o prin întruparea sa. Și această bucurie este *generală*, adică pentru toți oamenii deopotrivă. *Pentru păcătoși*, fiindcă astăzi s'a născut Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii, așadară nu numai ale dreptilor, cari de șapte ori vor cădea la zi, ci mai ales ale păcătoșilor. Bucurați-vă și voi *dreptilor*, fiindcă iată s'a născut celce a venit ca oamenii viață să aibă și mai multă să aibă. Nu desnădăjduiți nici voi *bolnavilor*, pentru că „nu trebuie sănătoșilor doftor, ci bolnavilor“ (Matei 9, 12) și pentru că iată s'a născut celce „a străbătut toată Galilea, învățând și propovăduind evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor“ (Matei 4, 24). Mângăiați-vă și voi *părăsiților*, pentru că venit-a în lume, despre care zice psalmistul David: „Că n'ai părăsit pe ceice te caută pe tine, Doamne“ (Psalm 9, 10) și „După mulțimea durerilor mele inima mea, mângăierile tale au veselit sufletul meu“ (Psalm 93, 19). Nu vă dați înapoi nici voi cei *netnăvâțați*, fiindcă iată a sosit pe pământ acela, despre care spune sf. apostol Iacob: „Și de este cineva dintre voi lipsit de înțelepciune, să ceară dela Dumnezeu, carele dă tuturor din belșug și nu înfruntă; și se va da lui“ (1, 5).

Bucuria noastră pentru nașterea Domnului mare este, fiindcă nu este o

bucurie trecătoare, de care să se fi împărtășit bunăoră numai păstorii din Viflaim, sau creștinii cei dintâi. Nu, bucuria aceasta este a toată lumea și *pentru toate vremurile*. Poporul românesc s'a

bucurat mai ales totdeauna într'un mod deosebit de nașterea Domnului, cântându-i, ca nici unul altul, cele mai alese cântări de bucurie, colinzile. Pe vremuri aceste colinzi erau cântate numai de popor, astăzi însă le cântă și nădrăgarii, atât cei învățați cât și ceice trăiesc pe la orașele mari, câștigându-și pâinea de toate zilele fie ca meseriași fie ca lucrători pe la fabrici.

Și această bucurie a străbătut *până la ceriuri*, unde se bucură îngerii împreună cu sufletele dreptilor, pentru că Isus a ridicat, prin nașterea sa, trupul omenesc până la ceriuri, așa că blăstămul cel dela începutul lumii, rostit deodată cu păcatul strămoșesc, s'a șters.

Străbătut-a această bucurie chiar și până la *iad*, pentru că deodată cu nașterea Mântuitorului au tresăltat de bu-

curie sufletele strămoșilor noștri, știind că nu peste mult li-se vor deschide ușile cele ferecate ale raiului, dupăcum spune Isaia prorocul: „Poporul care umbla întru întunec a văzut lumină mare“ (9, 2).

Cu tot dreptul putem zice deci și noi în ziua de astăzi cu psalmistul David: „Veniți să ne bucurăm Domnului și să strigăm lui Dumnezeu mântuitorului nostru. Să întâmpinăm fața lui întru mărturisire și în psalmi să strigăm lui. Că Dumnezeu mare este Domnul și împărat mare peste tot pământul. Că el este Dumnezeul nostru și noi poporul pășunii lui și oile mâinei lui“ (Psalm 94, 1—3, 7).

Nașterea lui Isus

Octavian August, Chezarul Romei, birulise câteva sute de popoare de prin Europa, Asia și Africa, adică din întreagă lumea cunoscută pe atunci, și împărăția lui se întindea de pe malurile oceanului, care desparte Europa de America, și până la granițele Chinei și ale Indiilor din Răsărit; și din ținuturile înghețate ale Rusiei și până la cele înfierbântate ale Africei.

Toate neamurile din vremea aceea se închinau Chezarului din Roma; iar voința lui era poruncă pentru popoare și singuraticii. Din toate colțurile lumii se adunau corăbii și caravane cu mulțimi de cămile încărcate pentru ca să le verse la picioarele Chezarului care se intitula „împăratul lumii“.

Acest mare împărat, vrând să cunoască numărul supușilor săi din toată lumea, porunci ca toți locuitorii câte unui ținut, într'o zi anumită, să fie de față în satul sau orașul de unde l-au fost părinții și să ducă cu sine documentele despre averea ce o are, despre izvoarele de venit și numele și numărul precum și vrâsta membrilor familiei.

În Palestina ajunse porunca așa, că în ziua de 24 Decembrie, anul 750 dela întemeierea Romei, toți capii de familie, toate femeile, cari singure au moștenit averea părintească și toți moștenitorii minori împreună cu tutorii lor și cu toate documentele de pe averea sau izvoarele de venit pe cari le au, să fie de față fiecare în satul sau orașul de unde le-au fost părinții. Acela care ar cuteza să nu se supună sau să tăgăduiască ceva din avere, va fi despolat de tot ce are și vândut ca rob.

În partea de miază-noapte a Palestinei în ținutul numit Galileia, adică „șara strănilor“, între munții lui Zabulon, se afla satul Nazaret. La o margine a satului, într'o căsuță mică, care avea numai două încăperi, o casă și o tindă, și doar de tindă alipit un șopru, în

care erau niște unelte de lemnaș, locuiau doi tineri, bărbatul ca de 22 de ani iar femeia ca de 15 ani. Satul întreg știa că aceia sunt logodiși și că după obiceiul locului și al vremii, locuiau împreună cele 6 luni înainte de cununia sărbătorească.

Erau oamenii cei mai pașnici din sat. Legeau rar printre oameni, abia doar până la fântână după un vas de apă, și Sâmbăta până la sinagogă, ca să laude pe Domnul și să-l mulțumească pentru binefacerile primite peste săptămână. În zilele de lucru dânsul clopea cu săcurea și cu barda la câte un lemn din care voia să facă vre-o unealtă, pe care apoi să o vândă și să-și cumpere pâinea pentru sine și pentru tinăra și blânda sa logodnică; iar dânsa țesea, cosea și îngrija de ale casei.

Tinărul bărbat se numea Iosif, iar tinăra femeie Maria. Amândoi erau de neam din Viflaimul lui Iuda și din sămânța împăratului David. În Viflaim au fost avut și ceva avere, dar de când s'a stins șirul împărașilor din familia lui David, iar pe tronul țării a ajuns străinul Irod, care stăpânea de aproape 40 de ani: știind cum acela prigonea pe toți cei din familia lui David, căutând să-i despoale de averi și să-i piardă, ca nu cumva să se ridice împotriva lui și să ocupe tronul moșului lor David; părinții lui Iosif și ai Mariei își vândură ce blată mai avură în Viflaim și se duseră departe înspre mlază-noapte, cale de vre-o patru zile dela orașul părințesc asupra cărui se opriră ochii crâncenului și săngerosului Irod, și își formară gospodăria nouă în Nazaretul Galileii, între munții lui Zabulon, cari îi scutea de ochiul ucigaș al răutăciosului și prigonitorului străin Idumen.

În vremea despre care vorbim, părinții amândorora erau morți de câțiva ani, iar femeia era în stare binecuvântată în ultima lună.

Cititorul înțelege că bărbatul acela, care în sărăcicioasa căsuță își câștiga traiul de toate zilele cu munca mânilor și cu sudoarea feții, era cel ales din veacuri, ca să fie tată crescător al Cuvântului lui Dumnezeu intrupat și păzitor al Fecioarei; iar femeia era fecioara din Nazaret cea numită de inger „binecuvântată între femei”, care dela Spiritul sfânt zămislise în pântec pe Fiul lui Dumnezeu, și pe care acum se pregătea să-l nască.

Instruiți în sfintele Scripturi, știau amândoi, că Fiul lui Dumnezeu se va naște în cetatea lui David; dar nu știau cum vor ajunge ei acolo. Lăsară însă totul în grija lui Dumnezeu, carele toate le ocârmuește, și care de multe ori lucrează cu mijloace nepătrunse de mintea omenească, și uneori permite și răul pentru ca să scoată din el binele, căci toate faptele sunt ca și niște unelte în mâinile lui.

Sosi porunca dela Chazarul, iar căpetenia satului Nazaret dădu porunca la unul flecare. Lui Iosif îi zise: — Iosife fiule! Și tu și Maria femeia ta trebuie să mergeți la Viflaim să vă înscrieți, căci părinții voștri au fost din Cetatea lui David. Știu că pentru Maria va fi greu drumul acesta în starea în care se află, căci se poate întâmpla să nască pe drum; dar n'avem ce face. Ea este singura moștenitoare a părinților săi. Luați-vă deci toate documentele despre tot ce aveți și Dumnezeu să vă binecuvinte. Pe ziua de 24 Decembrie să fiți la Viflaim, și să împliniți porunca tiranului. — Cât de minunate sunt orânduiriile tale Doamne — zise Iosif privind spre cer. — Cum ști tu să te folosești și de blândețea și de smerenia dreptului precum și de sumeșia păgânului, ca să se îplinească tot ce bunătaea ta vorește, și tot ce Sfințenia ta a binevoit a descoperi oamenilor prin rostul servilor tăi profeți. Fii binecuvântat în veac!

Era ziua de 19 Decembrie. O zi rece,

greoaie și plină de neguri. Maria învălăită în haine călduroase se așeză pe un catâr, pe care în niște desagi așezase și mâncare pentru vre-o cinci zile. Iosif luă catârul de frâu și privind spre cer zise oftând: — Voia ta săse facă Stăpâne Doamne, că tu ești Acela care ridici din țărână pe cel sărac și preafaiți pe cei ce te slujesc cu credință.

Maria exclamă: Toate cu voia Ta se întâmplă Stăpâne, și îngânând cântecul: Mărește sufletul meu pe Domnul, că a căutat spre smerenia roabei sale, ... o porniră la drum, ca să nască în Viflaim pe Isus Mântuitorul.

Dr. N. Lupu

Căsătoriile mestecate

Căsătoriile mixte la Izraelitenii cei vechi nu i-au plăcut lui Dumnezeu. La noi pentru ce nu le incuviințează biserica? Iar dacă totuși le îngăduie, aceasta o face în nădejdea că partea necatolică va urma pilda strămoașei lui Isus, care a fost Ruth.

Am arătat în numărul trecut al gazetei noastre, că Duminecă în 20 Decembrie facem pomenirea tuturor părinților celor ce din veac bine au plăcut lui Dumnezeu, dela Adam până la Iosif, logodnicul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Între părinții aceștia se află și Esdra, care mult s'a muncit să stărpească din poporul cel ales al lui Dumnezeu căsătoriile mestecate. Iată cum se plânge Esdra Domnului: »Doamne Dumnezeul meu, rușine-mi este și nu îndrăznesc, Dumnezeul meu, a ridica fața mea către tine, că fărădelegile noastre s'au înmulțit mai mult decât perii capului nostru și păcatele noastre s'au mărit până la ceruri... Și acum ce vom zice, Dumnezeul nostru, după aceasta, că au părăsit poruncile tale, care le-ai dat nouă prin mâna robilor tăi prorocilor, zicând... Și acum fetele voastre nu le dați fiilor lor, și din fetele lor nu luați fiilor voștri... ca să vă întăriți și să mâncați bunătățile pământului și să-l dați moștenire fiilor voștri până în veac. Și după toate câte au venit asupra noastră pentru păcatele noastre cele rele și pentru păcatul nostru cel mare, că nu este ca Dumnezeul nostru, că a ușurat fărădelegile noastre și ne-a dat nouă mântuire. Oă ne-am întors a strica poruncile și a ne încuscri cu noroadale pământurilor acestora, să nu te mâni pe noi până în sfârșit (Esdra 9, 6, 10, 14).

Văzând și auzind poporul pocăința lui Esdra, își trage pe seamă și începe a-i părea rău de păcatele sale. Conducătorii și bogății poporului vin la Esdra și se joară, că vor slobozi din casele lor pe femeile străine. Oricât de grea a fost de împlinit această hotărâre, ei au împlinit-o, numai pentruca să păstreze curată credința poporului și Mesia cel făgăduit, care va să se nască din neamul lor, să primească sânge cât mai curat și nestruciat.

Biserica noastră nu recunoaște îndreptățirea divorțului, adevărată despărțirii căsătoriei încheiate în regulă. În schimb însă ea nu dă voie să se încheie căsătorii mixte (mestecate), adevărată între un catolic

și un necatolic (protestant, pocăit, ortodox și alții). Cauzele pentru cari biserica nu dă voie să se încheie astfel de căsătorii sunt 1. Partea necatolică ar căuta de regulă să împiedece creșterea copiilor în religionea catolică, ori dacă și nu ar împiedeca direct, cel puțin ar arăta o mare nepăsare față de această sfântă credință, iar copiii numai pildă rea ar învăța. 2. Nici nu poate exista fericire adevărată între soții aceia, dintre cari unul se lachină la un altar, iar celalalt la altul. Ce rău trebuie să le cadă, când trebuie să se despărtească, mergând unul într-o parte, și celalalt într'alta. 3. Soțul catolic este în marea primejdie de a-și pierde cu vremea credința. 4. Iar cel mai mare necaz e, că toate celelalte credințe sunt de părerea, că divorțul este îngăduit, afară de biserica noastră. Ce mai poți ști prin urmare, că ce-i trece odată părții necatolice prin cap și începe divorțul. Ce te faci în cazul acesta tu, partea catolică, pentruca tu nu te mai poți căsători a doua oră?

Biserica noastră chiar de aceea nu binecuvântă căsătoriile mestecate, numai în cazul dacă partea necatolică dă reversal, adevărat scrisoare întărită de notarul public, judecătorie sau primărie, care să aibă valoare și înaintea legilor țării, prin care făgăduiește 1., că nu va împiedeca niciodată partea catolică dela deprinderea religiei sale, 2., că toți copiii ce se vor naște vor fi creșcuți în religia catolică. Căsătoriile încheiate fără acest reversal biserica noastră nu le binecuvântă, iar ceice le încheie, fac un mare păcat de moarte, căsătoria lor însă este validă (bună), adevărat odată căsătoriți nu se mai pot despărți.

Datorința soțului catolic este să facă tot ce-i stă în putință pentru a întoarce pe soțul necatolic la religionea catolică, dacă nu altfel, cel puțin rugându-se într'una lui Dumnezeu pentru dânsul. Și în privința aceasta aflăm o minunată pildă între părinții lui Isus și anume pe Ruth. Iată ce ne povestește despre aceasta însăși Sfânta Scriptură:

Și a fost în zilele întru cari judecau judecătorii, s'a făcut foamete pe pământ și a mers un om din Viflaimul lui Iuda, ca să locuiască în țarina lui Moab, el și muierea lui și cei doi feciori ai lui. Numele bărbatului era Elimeleh, iar muierea se chema Noemin. După ce a murit Elimeleh, cei doi feciori și-au luat muieri dintre Moabitence. Numele uneia a fost Orfa, al celeilalte Ruth. În urmă au murit și feciorii. Iar Noemin, adevărat vadaua lui Elimeleh, auzind că Dumnezeu a cercetat pe poporul său cu roadă îmbelșugată, s'a întors în Hanaan. Și a zis Noemin către amândouă surorile sale: »mergeți și vă întoarceți fiește carea în casa bărbatului său«. Și le-a sărutat pe ele și ele înălțându-și glasul lor au plâns și au zis ei: »Cu tine ne vom întoarce la poporul tău«. Iară Noemin le-a zis lor: »Întoarceți-vă, ficele mele, pentruca să mergeți cu mine? Au doară mai sunt încă fii în pântecul meu, cari să vă fie vouă bărbați?« Iară ele ridicând glasul lor iarăș au plâns și a sărutat Orfa pe soacră-sa și s'a întors la poporul ei, iară Ruth s'a dus cu Noemin. Și a zis Noemin către Ruth: »Iată cum-nată-ta s'a întors la poporul său și la dumnezeii săi, întoarce-te dară și tu după cum-nată-ta«. Iară Ruth a zis: »Să nu mă întâmpine pe mine, ca să te las pe tine sau să mă

Intorc îndărăt dela tine, că unde vei merge tu și eu voi merge și unde te vei sălăslui tu, și eu mă voi sălăslui; poporul tău poporul meu și Dumnezeuul tău Dumnezeuul meu. Și unde vei muri tu, voi muri și eu, și acolo mă voi îngropa. Acestea să-mi facă mie Domnul și acestea să-mi adaugă, că moartea mea mă va despărți pe mine de tine.

Și au mers amândouă până au sosit în Viflaim. Și a fost după ce au venit ele în Viflaim, s'a auzit în toată cetatea de sosirea lor și au zis oamenii: »Oare aceasta este Noemin? — Iară ea a zis către ele: »Nu mă chemați pe mine Noemin (cecece înseamnă: dragă), ci mă chemați Mara (amărită), că m'a amărit pe mine cel atotputernic foarte». Și au sosit tocmai la începutul secerii orzului. Și Noemin avea un om rudenie bărbatului ei, și omul acela era puternic cu avuție, din neamul lui Elimeleh, și numele lui Booz. Și a zis Ruth Moabiteana către Noemin: »Mă duc în țarina și voi aduna spicele care rămân pe urma aceluia, întru a cui ochi voi afla har». Și a zis către ea: »Du-te, fiica mea». Și s'a nimerit, că culegea tocmai în țarina lui Booz. Acesta, auzind dela ispravnicul său, cine e Ruth, i-a zis: »Am auzit, câte ai făcut cu soacră-ta, după ce a murit bărbatul tău, și acum ai lăsat pe tatăl tău și pe mamă-ta și pământul nașterii tale și ai mers la poporul pe care mai înainte nu l-ai știut. Dumnezeu să-ți răsplătească ție». Apoi i-a dat pâine să mănânce, iar slugilor le-a poruncit să o lase să culegă spice și să n'o înfrunte. Pe urmă Booz, mișcat de dragostea ce a arătat Ruth față de soacră-sa, a luat-o de muiere. Ruth a născut un fecior, pe care l-au chemat Ovid, iar acesta a avut fecior pe Iesse, care a fost tatăl lui David prorocul și regele, strămoșul lui Isus.

Precum a știut Noemin și feciorii ei să câștige inima păgânel Ruth așa de mult, încât ea pe urmă a trecut la legea lui Izrail, tot așa să facă și partea catolică

din căsătoria mixtă și să câștige partea cea necatolică pentru religia cea adevărată. Iar aceasta mai ușor prin rugăciune, prin pildă bună și prin o viață cât mai creștinească o poate face. Cu cât își va împlini mai bine datorințele creștinești și cu cât va trăi o viață mai minunată și mai conformă poruncilor bisericesti, cu atât va avea mai mare înrăurire asupra soțului necatolic, iar acela pe urmă va zice asemenea lui Ruth: »Poporul tău, poporul meu, și Dumnezeuul tău, Dumnezeuul meu».

Sub condițiile înșirate mai sus bisericanoastră permite și căsătoriile mestecate.

Iată învățăturile pe cari le putem scoate din evanghelia, la părere atât de seacă, din Dumineca înainte de Crăciun, a părinților lui Isus.

Părintele Iuliu

Nu te război cu Biserica!

Biserica are azi o mulțime de dușmani. Ea i-a avut în toate timpurile: numeroși și răi. Dar pare-mi-se că nici când n'au fost mai mulți și mai răi decât în zilele noastre. Contra Bisericii s'au ridicat și se ridică singuraticii, cărora nu le place viața creștinească, ci numai desfrăul. Contra ei se ridică popoarele păgâne, guvernele fără Dumnezeu, societățile ascunse și satanice. Contra ei, se ridică toate sectele religioase: pocăiții, anabapțiștii, protestanții, rătăciții etc. Toți îi vreau moartea Ba, unii merg până acolo, de zic că Biserica e moartă.

Biserica nu e moartă. Poate e mai tare decât orișicând. Dacă ar fi moartă, atunci dușmanii nu s'ar mai acăța de ea. Ea vorbește prin glasul lui Petru! O ascultă și dușmanii; o ascultă încă cu fruntea încrețită și cu ochii înholbați. Dacă ar fi moartă, atunci n'ar asculta-o! Și apoi dacă e moartă, dușmanii de ce n'o dau uitării?! Nul Biserica Romei trăește. Asta o știu și dușmanii ei. Și dacă totuși o înjură și-i doresc moartea, e că se simțesc prigonii de ea, prin faptul, că ea nu

le aprobă viața lor necreștinească. Ei s'ar lipsi de Biserică, dar nu pot, căci un glas lăuntric le spune, că au lipsă de ea. Nu Biserica îi prigonește, ci acest glas lăuntric le turbură liniștea. Ei nu vreau să înțeleagă acest glas lăuntric și de aceea continuă să se răsbolască cu Biserica.

Cu Biserica nu te război, căci la nici un caz nu vei învinge. »Muritorule, zice sf. Ioan Gurădeaur, nu te război cu Biserica. Bagă-ți sabia în teacă, ca să nu te rănești însuși cu ea. Dacă te lupți cu oamenii, izbânda e nesigură; dacă te lupți cu Biserica, ea este cu neputință».

Jaurès, marele căpitan al socialiștilor francezi dinaintea războiului mondial, se credea în stare ca, în câteva luni sau ani să nimicească Biserica catolică din Franța, să descreștinezze țara întreagă, să sdrobească tot ceea ce catolicismul a clădit în aproape două mii de ani. Dar ce să vezi? N'a putut nefericitul să-și descreștinezze nici propria sa familie căci fică-sa, căreia i-a dat o creștera păgână, s'a încreștinat și s'a făcut călugăriță într-o mănăstire din Paris. Iar Jaurès a murit, fiind ucis de unul dintre cei cari luptau împreună cu el contra Bisericii.

Câți dușmani s'au ridicat în cursul alor două mii de ani, să îngeunche Biserica?! Câte ruguri n'au aprins, câte săbii n'au ascuțit, câte gloanțe n'au cruțat! Și unde sunt dușmanii? În neagra veșnicie. Cei de azi le vor urma calea. Dar Biserica? Biserica strălucește tot mai viu. Ea e zidită pe stâncă, pe Petru, și oricâte valuri ar lovi-o, nu vor putea-o zdrobi: »Și porțile iadului nu vor învinge pe ea», — a zis Mântuitorul!

Muritorule care te războiești cu Biserica, dacă nu crezi cuvintelor Evangheliei, crede faptelor. Au pierit împărății, state, popoare, dar Biserica Romei a rămas aceeaș.

Muritorule, nu te război cu Biserica!

(iv).

Vorbă din bătrâni:

Dumnezeu nu rămâne la nimeni dator.

Foița „UNIRII POPORULUI”

Colindă

Bună sara judeo'n casă*)
Să trăiești voi juni frumoși;
Treceți voi juni și ședeți.
N'am vint judeo să ședem
C'am vint judeo să'ntrébăm
Slobodu-i să colindăm?
Ori-i slobod judeo ori ba
Că noi tot vom colinda.
Ș'am vint judeo c'am aflat
Că ești tare comorat
Ș'am vint judeo să ne-ajufi
Cu cinci sute bani mărunți!
Banii gata nu-i avem...!
La uită-te judeo în grajd
Că și-e murgul înșenat
Înșenat, bine gătat
Ș'ncalecă sus pe el
Și te aruncă în sus la strungă
Și-mi alege miorele
Să te duci la târg cu ele
Și-mi alege berbecuși,
Berbecuși de cei cornuși
Berbecuși și miorei
Să te duci la târg cu ei

*) După fiecare șir refrenul: »Judele Domnului bun».

Mâne-i târg la Glogoveș
Acolo-i marha cu preț
Dai părechea c'o groșișă
Și bagi bani'n pungulișă
Dai părechea cu cinci sloși
Iacă judeo banii toși.
Să fii judeo sănătos
Și'n sărbători veselos.

Colinda este din comuna Șoroștin din colecția d-lui Dr. Ion Bianu, avocat.

Când eram dieci la Blaj

Insemnările Părintelui Nicolae Coroiu din Bucium-Șasa, vechiu elev al școalelor din Blaj

Publicate de A. MELIN

Somnorea

Eram încă numai „diecuș” atunci, sau, cum s'ar zice astăzi, elev în școala primară. Dar să nu-și închipuiască cineva, că diecușii din vremea noastră erau mogâldețe, ca în zilele de astăzi, să umpli cu doi o traistă, ci noi eram coala vlăjgani, de ne da puful pe sub nas.

Și era prin luna Aprilie, când nopțile scad binisor și soarele se arată din vreme. Nouă tare ne mai era drag somnul, bată-l pârda-nicul, că nu ne mai săturam, să-l fi mâncat cu lingura. Clopotele din turnurile Mănăstirii trăgeau de liturghie înainte de ora 7 și noi, în loc să fim la slujbă, se mai potrivira că

atunci ne întorceam pe coasta stângă și horălam înainte, ca niște fireze pe valea Ampoiului.

Clasistul nostru, d. Gheorghe Raștu, zadarnic ne tot îndemna și ne ținea de seurt, mai harnici nu ne făceam. Somnul nostru n'avea leac. Clopotele tot la jir de găsiu.

Intr'o zi domnul nostru intră în clasă c'un pachet înfășurat în jurnale, subțirel și lătareș, par'că era o icoană sfântă adusă dela târg.

Cei din băncile dintâi întindeau gâturile de curiozitate, ca niște pul de pasăre, iar horholl din fundul clasei s'au ridicat în picioare, ca niște prăjini.

Domnul zimbă și nu se grăbia cu despachetatul. Își tot făcea vorbă și cu una și cu alta, iar pe noi ne ardea pe la inimă, că nu știam ce ascund jurnalele de pe masă.

În sfârșit, din petecele de gazetă răsare o tablă de scândură în patru colțuri, având deasupra o bateră de sfoară tare, par'că ar fi o traistă leșită, de om sărac. Adică, la drept vorbind, tabla era mai de grabă soră bună cu cărpătorul nanei noastre, pe care răsturna mămăliga caldă din căldare.

Și pe fața acestui cărpător ce era?

Un chip frumos, încondelat cu cărbune, în care recunoscurăm repede un măgar bleg și somnoros, cu botul căzut până la copitele dinainte, iar urechile răchirate cumplit, una la apus alta la răsărit.

Și avea și titlu cu buchul mari, ceteje.

Dușmanii poporului

De Ion Agărbiceanu
dela secțiile „Astrele”

Totdeauna și la toate popoarele se găsesse oameni cari să încerce a pescui în vremuri tulburi, în vremuri de frământări și de mari nemulțumiri. În mijlocul liniștii și a păcii, când bunăstarea înflorește, când fiecare om își poate vedea de trebile lui, având siguranța zilei de mâine, pescuitorii în apă tulbure nu se prea arată. Fiindcă nu-i ascultă nime. Acest fel de oameni lucrează rămânându-se pe nemulțumirea oamenilor, și se străduiesc să arate cu degetul pe cineva pe care-l numesc pricina necazurilor, ca astfel nemulțumirea poporului să cadă asupra acestora, schimbându-se în furie.

Pescuitorii în apă tulbure află totdeauna, în zile grele, pe așa numiții dușmani ai poporului, dela cari vin toate relele și asmuță pe oameni asupra lor.

În zilele noastre sporește numărul celor ce se lasă ademeniți de acești pescuitori în tulbure, și întâlnim, mai ales în pătura muncitoare, tot mai mulți oameni cari cred că dușmanii lor, adică ai poporului, sunt rânduile de azi din România, și aceia cari sunt în fruntea acestor rândueli, adică autoritățile, dirigătorii.

Ou prilejul celor din urmă alegeri generale, niște țărani dintr'un sat din Ardeal, au pătruns în primăria comunală, au luat pecetile oficiale și le-au tăiat. Era un semn că ei nu mai prețuesc autoritatea satului, — pecetea, adică porunca și legea așa cum sunt azi, — și că nu se mai supun lor. A mai fost un semn, că așa cum au tăiat pecetia satului, ar tăia, — dacă nu le-ar fi frică de pedeapsă, — și pe primar și pe orice slujbaş.

Semnul s'a adevărit la alegeri: tot

satul, români curați, au votat cu lista comuniștilor. Toată lumea, care i-a cunoscut, a rămas mirată. La toate alegerile trecute, țărani de aici au votat listele unui cunoscut partid politic.

Cercetându-se mai de aproape, s'a aflat că pescuitorii în apă tulbure, agenți ai muncitorilor comuniști dintr'un mare oraș din apropiere, s'au arătat adeseori în sat înainte de alegeri. Ba, noaptea, au mers din casă în casă și au strâmbat mințile oamenilor, arătându-le că toate necazurile de azi nasc din legile și slujbașii domnilor de azi, și că trebuie să vină legi și slujbași ai muncitorilor, pentru a îndrepta lucrurile.

Cine are ochi să vadă și urechi să audă știe, că azi numărul acestor pescuitori în apă tulbure e în creștere, și la sate nu numai la orașe. Mulți țărani privesc azi cu ochi dușmănoși și la primar, și la notar, și la preot, și la jandarm și la prefect. Toți aceștia sunt arătați ca „dușmani ai poporului”.

Și, de către cine? De cele mai multe ori de oameni streini de neamul nostru: unguri, evrei, nemți, ruși, bulgari, ruteni. Oari, dacă sunt prinși, se dovedesc a fi plătiți cu bani de neamuri dușmane nouă, pentru a face tulburări în launtrul României și a ne slăbi țara. Plugarii noștri să fie cu ochii în patru: acești apostoli de noapte sunt dușmanii poporului român!

Cuvinte înțelepte:

Unui om fără de lege îi trebuie unu fără de suflet.

Cine sare cam sus, îndată cade jos.

Reculegerile sufletești dela Zlatna

Reculegerile sufletești de pe valea Ampoiului se țin fără întrerupere. Așa Duminecă 22 Nov. au avut loc frumoasele serbări de comemorare a 15 veacuri dela conciliul Efezian, — în parohia noastră română unită din Zlatna.

Deja de Sâmbătă seara, părintele Iosif Bogdan a făcut pregătirile de lipsă la o asemenea zi de înălțare sufletească. Tot de Sâmbătă seara au venit întru ajutor neobosiții preoți: Sabin Olea dela Cib și Iuliu Făgărășean dela Pătrângenii.

Duminecă dimineața, clopotele dela biserică noastră din Zlatna vesteau mare praznic, Păr. S. Olea celebrează Utrenia, la sfârșitul căreia păr. I. Făgărășean a rostit o predică despre „scopul omului pe pământ”, în timp ce parohul local făcea sf. mărturisiri!

A urmat apoi celebrarea sf. Liturghii pontificată de păr. Ios. Bogdan, ca cel mai în etate, ajutat de păr. S. Olea, iar păr. I. Făgărășean făcând pe diaconul. — De îndată sunt cantorii Zlatnei, cari au dat așa de frumos răspunsurile la sf. Liturghie, sub conducerea inimosului tătar D. Tomotaz, făcând de tot frumos întreagă slujba din vechea „Mănăstire călugărească” de odinioară, din bătrâna noastră „Ampelă”. — În decursul dumnezeieștei Liturghii s'au cuminecat mai mulți credincioși, iar la sfârșit a rostit păr. Ios. Bogdan, o predică despre „păcatele de moarte și scaparea de ele”.

După masă, la sfârșitul vecerniei, s'a cântat cinstitul Paraclis, la sfârșitul cărui urcă treptele amvonului păr. Sabin Olea, care predică despre „Maica durerilor”.

E de remarcant încă procesiunea cu preoți îmbrăcați în ornate, poporul cu făclii aprinse prapori, icoane, înconjurând în cântece de mărire vechea biserică, între sunetele armonioase ale clopotelor dela toate bisericile creștine din loc. Am admirat frumosul gest creștinesc al fraților ortodocși de alături și a romano-catolicilor, oari au ținut să dea atențiunea cuvenită acestor sf. serbări, prin tragerea clopotelor la bisericile respective,

Cică ăla de pe cărpător era: *Somnorea*. În clasă era o tăcere, de să se spânzure musca de urât. Noi ne priviam unii pe alții și nu îngănam o lotă.

Apoi, dela un timp, am cam dat noi cu gândul ce însemna cărpătorul cu măgarul bleg, iar Domnul ne-a dictat-o pe șleau și împede:

— Uite, cenzorul: acest cărpător îi iei în primire și mâine dimineață, la ora cinci, colinzi dearândul gazdele cu diecii și pe cine află în pat, îi atârni balerile lui „Somnorea” de gât, iar el este dator să-l aducă frumușel la școală și să-l poarte, până va afla pe alții mai somnoroși decât dânsul. Iar cine nu poartă cum trebuie grija lui Somnorea și nu-l afișează cu cinste și cu omenie pe spate sau pe piept, cu fața spre lume, are de furcă cu mine. Am zis!”

La asemenea predică, placă și te împotrivesc! Ori nu păzi regulamentul lui Somnorea! Că Domnul era om bun de felul său, dar vai de cine nu era cu ascultare. Că pe atunci era lumea virgașului de corn și a terțiilor cât bivolițele de mari. Iar pe deasupra mai pierdea și tabla de șipău la cinci zile. Și puteai să-ți pui gura în pod, la fum, dacă ți-se lua pâinea dela Curtea Vlădicească.

Am văzut noi, că nu-i glumă cu Somnorea și tare ne-am mai uitat ponciș la urechile lui, răschirate una la apus alta la răsărit.

Cenzorul clasei a luat cărpătorul cu Som-

narea în primire și l-a ascuns vulpește, între cărți, în bancă.

— Pe cine l-o bate soarta, să-l care mâne la școală? — ne-am zis și ascultam cu câte-o ureche la Domnul nostru care înșira prepozițiunile cu acuzativ:

*Ante, apud, ad, adversus,
Circum, circa, citra, cis...*

A doua zi era Joi în Blaj, adică târg de săptămână, și nu se țineau lecții. Iar eu mi-am făcut socoteala așa:

— Azi școală n'avem, deci hai să mă mai satur odată împărătește de somn, că pe urmă ce știi ce se mai alege cu Somnorea ăla și de frica lui gata cu boeria. Azi mai treacă!

Și mi-am tras șolul peste cap și m'am dat dorului înainte. Însă, când au început să tragă clopotele la mănăstire, cenzorul naibil mă și găsisse. „Somnorea” era în pat, alătura de mine, cu balerile după capul meu.

— Ptil, ucigă-te crucea, drace! Are să se țină după mine toată diecimea și când mă va vedea Domnu' Rațiu, la școală cu somnorea după cap, am să mă cufund în pământ de viu.

Iute am sărit din așternutul calduș, ca mușcat de șarpe, și în două răsufflări am fost spălat, îmbrăcat gata. Somnorea în spate și, la drum copile, peste Câmpul Libertății, la „Sub Hurubi” să dau de cineva mai somnoroș decât mine. Alaiul de diecuți pe urmele mele, era ca la parada împărătească.

— Somnoreo, somnoreo!

Am aflat însă un găligan și mai lenes de cât mine. Bătuse în turn ora șapte și lpsismul încă nici nu se urnise de pe coasta dreaptă, pe care se așezase de cu seară. Repede l-am agățat pe Somnorea în grumazii goi și am sters-o pe ușă afară.

Gazda colegului mai somnoroș decât mine mi-a și spus câteva buchi de petrecanie:

— Cine te școală cu noaptea în cap, măi Avizuho? Du-te acasă, la cafelu, și lasă în pace pe diecii oamenilor..!

Putea să strige după mine cât poflta, că eu de Somnorea scăpasem. La ora ora 8 eu m'am prezentat în clasă curat și slobod de orice rușine, par'că nici n'aș fi știut că mai este pe lume și un cărpător cu cap de măgar, zis Somnorea.

Colegul care l-a adus la școală a postit cinci zile de șipău, căci l-a mâncat Urechimea Sa.

Astăzi, când scriu acestea șire, am împlinit 70 de ani și mai târziu ca la 5 nu m'am mai sculat niciodată. Metoda pedagogică cu Somnorea m'a vindecat pe toată viața de lenvia netrebnică în pat.

Ce să fac?

— Ce înseamnă asta, bărbate? Te întorci la ora 3 dimineața acasă? — Ce să fac, nevastă, dacă toate crășmele se închid la ora asta?

facând să vestească cu glas înalt peste Zlatna și valea Ampoiului, în farmecul serii, clipele de mare înălțare sufletească ce se petreceau la vechea noastră „Mănăstire!

— După înconjurarea sf. locaș, și citirea a trei evanghelii, poporul credincios a intrat din nou în biserică, undă pâr. S. Olea a ținut prea frumosul serviciu al „Binecuvântării Euharistice“ ca de încheiere al sf. reculegeri sufletești din parohia Zlatnei.

Să dea Dumnezeu ca sf. rugăciuni să fie auzite și bine primite în cerul său cel înalt și sfânt — și dintru înălțimi să trimită binecuvântarea Sa, iar patroana noastră cerească să se întrepună pentru noi!

Almașul-mare Brădet, la 23 Nov. 1931.

Ioan D. Ivan

inv. și cleric r. u. al
eparh. Lugoj.

A murit aviatorul Romeo Popescu

Vitejia unui neam se vede din faptele oameailor săi mari. Azi mai mult ca oricând neamurile se întrec între ele, încercând fiecare să întrecă pe celelalte în fapte mărețe și minunate. Minunătățile cele mai mari le fac sburătorii, cari înfruntă cu mașinile lor înălțimile văzduhului. Ne amintim cu toți de vestigiile aviatori Lindberg, Costes și Béllontes, cari prin curajul lor au mărit falma neamului și a țării lor.

Un asemenea aviator am avut și noi în căpitanul *Romeo Popescu*. Romeo Popescu a fost recunoscut și de ceilalți aviatori streini ca un mare meșter în ale sborului, iar pentru noi Românii era o adevărată mândrie națională. În săptămâna trecută bravul aviator a încercat să întrecă în fugă pe toți cei cari au zburat până acum.

În primul rând n'a putut trece recordul de înălțime din cauza unei stricăciuni la motor. El totuși n'a voit să se lase cu atât, ci a piecat din nou spre stele. Nenorocul a făcut ca motorul să se strice iară aviatorul a fost silit să se lase la pământ. Avionul a căzut omorând sub el pe bravul *Romeo Popescu*, plâns acum de camarazii săi și de un neam întreg.

Cel dintâi președinte al republicii spaniole

Parlamentul republicii spaniole, numit Cortes, a ales cu 362 voturi dintre 410, așa dară cu o majoritate zdrobitoare pe profesorul Alcalá Zamora, președinte al Republicii Spaniole. D. Sa conduce statul chiar dela început, adecă dela abdicarea regelui Alfonso XIII.

□ □

Misiuni populare la Ciocârlău

Ca zăpada albă și strălucitoare de bătaia soarelui ce a căzut mai zilele trecute acoperind pământul ca și o haină albă frumoasă de mireasă, așa darul și mai strălucitor al Domnului s'a revărsat îmbrăcând în haina păcii, curățeniei și iubirii lui Hristos sufletele sutelor de credincioși din parohia Ciocârlău și a tuturor, cari au avut fericirea să iee parte la misiunile populare ținute în zilele de 5—7 Decembrie c. în acea comună.

Trei zile de reculegere sufletească, trei zile se coboară pacea sfântă din cer, pe care numai Hristos o poate da. Orice grijă lumescă e pusă la o parte și numai sunetul melodios al clopotelor străbate prin văzduh, invitând credincioșii la biserică, pentru a aștepta sosirea aceluia, care va avea să conducă acele frumoase misiuni, cari nu vor putea fi șterse niciodată din sufletele lor.

Deja de Sâmbătă toată comuna îmbracă haină de sărbătoare. După masă la orele 5 sosește Reverendisimul canonic Ludovic Vida președintele Reuniunii de misiuni, care a binevoit personal a lua conducerea acestor misiuni. La gară este întâmpinat de către pâr. Lazar Gherghel, pâr. Sabin Goron și câteva zeci de copitași, cari, sub conducerea dlui dir. inv. L. Brumat, cântă un „Bine a-ți venit“ și cari apoi îl însoțesc până sub poarta triunfală, ridicată în fața bisericii pompoase din Ciocârlău. Aici este întâmpinat de câțiva preoți îmbrăcați în odăjdii bisericesti și de un foarte mare număr de credincioși, în frunte cu preotul I, protopopul Nicolae Breban, care în cuvinte mișcătoare și călduroase mulțumește în numele credincioșilor săi Revmului canonic pentru bunăvoința și osteneala ce și-a luat, primind să ia însuși conducerea acestor misiuni. Urmează o scurtă vorbire a credincioasei Maria Pop, presidenta congregației Mariane din Ios și o poezie de bineventare a copilașelor Elena Gherghel și Otilia Brumat, la cari Revmul canonic răspunde, aducând aceleași călduroase mulțumiri pentru primirea neobicinuit de frumoasă ce i-s'a făcut. Intră apoi cu toții în biserică pentru a săvârși rânduiala Vecerniei. La sfârșit urmează predica de într'oducere a Reverendisimului Vida, care, prin cuvinte convingătoare, arată însemnătatea, scopul și foloasele misiunilor populare.

Programul din ziua următoare, 6 Decembrie și serbătoria sf. Nicolae, se începe cu o liturghie la ora 8, la care se cuminecă 70 copilași școlari și mai mulți credincioși. Bogăția programului din această zi se ridică și mai mult prin prezența Revmului canonic-prepozit Alexandru Breban, care răspunzând cu drag invitației preoților locali, la ora 9^{1/2} își face apariția cu mașina, venind dela Baia-Mare. La orele 10 începe liturghia 2-a, pontificată de Revmul Al. Breban, asistat de Revmul L. Vida, mai mulți preoți și doi lectori. Responsoriile sunt executate de corul tinerilor băieți și fete, sub conducerea pâr. L. Gherghel, dovind prin cântările frumoase pe 4 voci multă muncă și mai multă pacianță a pâr. Gherghel. În predică pâr. canonic Vida, vorbind despre prețul mare ce-l dau oamenii lucrărilor pământești trecătoare, arată convingător trebuința prețuirii cu atât mai mult a sufletului și a mântuirii aceluia. Și la această liturghie se împărtășesc cu sf. cuminecătură aproape la 400 credincioși.

D. m. la orele 4 începe Inseratul, după care celor de față li-s'a dat să trăiască momente atât de frumoase și de înălțătoare încât vor trăi pururea ca amintire nespuse de feri-

cită în sufletele tuturor e clor adunați acolo. Șanume se săvârșește primirea solemnă a membrilor congregației mariane „Intrarea în biserică a P. V. Maria“, — în Eparhia Marameșului pentru prima oră înființată în această parohie — numărând deja peste 100 membre și membrii, credincioși din parohie și filiile aparținătoare. Acesteia-i premerge o cuvântare a pâr canonic Vida, în care arată însemnătatea congregațiilor mariane, foloasele lor, precum și virtuțile frumoase de multe feluri ale acestor congregații, în cari vorjavea să se perfecționeze membrii lor. Urmează apoi sfințirea și distribuirea medaliilor și diplomelor, lucru fericitor, ce stoarce lacrimi de bucurie. În timp ce membrii primesc medaliile, corul execută frumoase și multe feluri de cântări mariane. Peste tot sunt clipite atât de înălțătoare, încât par'că însași Maica Domnului s'a coborât în biserică, pentru a îmbrățișa cu drag la sânul Ei de mamă iubitoare pe toți aceia, cari cu atâta dragoste se jertfesc Ei și vreau să imiteze, pe cât se poate mai perfect viața Mamei Aceluia, Care este Mântuitorul nostru al tuturor. Se continuă cu Acaftistul Maicii Domnului, după care tot poporul cu luminări se îndreaptă spre cimitir, spre a înălța și acolo rugăciuni ferbinți pentru sufletele celor adormiți. Abia la ora 8 ia sfârșit programul din această zi.

Luni, în 7 Dec. la liturghia 2-a conducătorul misiunilor vorbește despre biserică lui Hristos și alipirea credincioșilor către ea, sigura prin care ne putem mântui. În vorbirea 2-a arată iubirea nemărginită a lui Hristos față de noi, dându-se nouă spre mâncare și beutură în taina sf. Euharistii, ca să fie pururea cu noi, arătând totodată cum trebuie să fim pregătiți sufletește pentru primirea acesteia cu vrednicie. D. m. inserat cu predică. Vorbind oratorul despre adevărata viață creștinească, se trece la săvârșirea Acaftistului la care toate responsoriile sunt executate de cor.

Urmează sfințirea Crucii misiunilor, o cuvântare a Revmului canonic Vida despre Maica Domnului și apoi rugăciuni pentru câștigarea indulgențelor. Intreg programul se sfârșește la orele 8 seara cu o slujbă de mulțumită, după care pâr. Gherghel mulțumește pentru jertfa și osteneala ce a adus pentru reușita cât mai bună și cu folos a acestor misiuni, dovadă grăitoare numărul de 921 al credincioșilor, cari s'au mărturisit și cuminecat în aceste trei zile.

După atâtea lucruri frumoase și atâtea rugăciuni ferbinți e cu neputință ca Maica Domnului, Mama îndurării, să nu cerșească și Ea la randu-i dela Fiul său iubitor mult dar și binecuvântare peste toți aceia, cari au avut gândul bun de a întocmi și a ținea aceste sf. misiuni dătătoare de atâtea grații cerești, pace și liniște sufletească atâtor suflete sbuciumate de valurile gândurilor apăsătoare ale zilelor de azi.

Baia-Mare, la 9 Decembrie 1931.

Unul din cei de față

În comuna lui Horea. În comuna Albac din Munții Apuseni, locul nașterii lui Horea, care a condus revoluția dela 1784, s'a ridicat în ultimul timp o biserică foarte frumoasă. Biserica a fost frumos împodobită și pe dinlăuntru și pe dinafară și este tocmai potrivită cu o comună care are 5000 de suflete și al cărei nume este legat unul din cele mai de seamă întâmplări din viața Românilor din Ardeal.

Despre colinde

— Vechimea lor la Români. Cât le cinsteau strămoșii noștri —
Noi trebuie să le cinștim asemenea

Colindele sunt cântece religioase cari se cântă la unele sărbători mai mari și mai ales la Crăciun. Fiecare colindă cuprinde un moment, ori o împrejurare din venirea mântuitorului Isus Hristos pe pământ, iar toate împreună vestesc nașterea lui. Puține colinde sunt cari să vorbească despre altceva și acestea sunt greșit cântate la Crăciun.

De colindat colindă aproape toate popoarele creștine, dar nu au toate la un fel de multe și frumoase colinde. În această privință putem fi mândri — noi românii suntem între cele dintâi neamuri; mulțimea și frumusețea colindelor noastre au făcut să ne admire neamurile mai învățate ale Apusului. Zic că putem fi mândri, pentru că de fapt pare că nu ne prea mândrim azi cu asemenea lucrări. Azi sunt luate în seamă mai ales lucrurile cari ne aduc îndată un câștig. Dar dacă azi e așa, nu tot așa a fost în trecut. Strămoșii noștri cinsteau foarte mult colindele, colindau mult și se mândreau cu ele ca și cu o adevărată avere națională. Ba încă în mândria lor de a fi cei mai vechi și mai buni colindători au făcut următoarea poveste.

„Dăpă ce s'au schimbat limbile oamenilor la Turnul Babilonului, strămoșii de atunci, fără să stea multă vreme la socoteală, și-au luat desagi și haide la drum până li s'au tocit celea picioare de numai oasele le-au mai rămas. Dumnezeu, care poartă grija de toate câte le-a făcut, a băgat de seamă că oamenii noștri o duc prea greu, drumărind din zi până în noapte și din noapte în zi, fără a mânca și a bea. Fiindu-i milă de ei, ce-a făcut ce n'a făcut, destul că oamenilor noștri le veni un somn lung, așa de lung încât ei când s'au sculat, erau albi de cărunți și gârboviți de bătrânețe.

După ce se treziră, cu mirare s'au uitat unii la alții și cât pe aici era să nu se mai cunoască, așa se schimbă de mult. O supărare le cuprinse sufletul și o jale le apăsa inima. Dumnezeu, văzându-le durerea inimii, le-a trimis apoi un înger să-i mângâie și să-i întrebe, de ce sunt așa de necăjiți.

— Și cum n'om fi, zise unul dintre românii noștri, căci uite de când am adormit și până ne-am trezit, toată lumea s'a schimbat și chiar noi am încărunit și ne-am gârbovit, de nu suntem buni de nimica.

— Nu vă supărați, le zise îngerul. Bunul Dumnezeu s'a îngrijit și de voi, căci, adormindu-vă, v'a lăsat ca mai bine să odihniți în tihneală, decât să vă împăgăniți ca alte neamuri pământene. Dumnezeu, văzând inima voastră bună, v'a pus între popoarele sale alese și va purta grija de voi, dacă îi veți asculta poruncile!

— Și ce porunci vrea să ne dea? întrebă un gârbovit ce abia mai putea privi de sprâncenele ce-i acopereau ochii slăbiți.

— Să mergeți și să umblați tot pământul vestind că Fiul lui Dumnezeu s'a născut într'o peșteră necunoscută, și că acela care îl va afla și i se va închina, aceluia cerul deschis îi va sta.

Românii ca oameni ascultători, luându-se din casă în casă, cântând de bucurie că Dumnezeu i-a pus între popoarele sale alese, au străbătut tot pământul, vestind nașterea lui Hristos și aflând peștera unde s'a născut, cântând, au vărsat lacrimi de bucurie, lăsându-i-le ca dar, căci alte daruri n'au avut,

Hristos binecuvântându-i, le-a dăruit bunătatea inimii și lacrimile, pe cari și noi, Românii de azi, le avem!

De atunci colindă Românii, iar neamul de oameni care întâia oară au colindat, strămoșii noștri au fost.

Așa glăsuște această poveste, trecută din gură în gură, despre timpul de când colindă Românii. În ea strămoșii noștri au vrut să arate altor neamuri că românii au colindat mai întâiu și că numai lor li-s'a poruncit să vestească în lume nașterea lui Hristos, și că noi suntem un popor care ne-am născut creștini. Că or fi și lucruri numai închipuite în povestea amintită, e ușor de înțeles. Asta nu înseamnă însă că ea nu spune nici un adevăr. Adevărul din această poveste este faptul că strămoșii noștri cinsteau colindele și colindau așa de mult încât au crezut că lor le-a fost încredințat în special vestirea nașterii Domnului Isus Hristos.

Ne putem întreba deci cu drept cuvânt, dacă strămoșii noștri au cinștit așa de mult colindele, încât s'au și mândrit cu ele în fața celorlalte popoare, noi cei de azi le putem disconsidera și părăsi? Poate fi pentru noi o rușine ceasce a fost pentru strămoșii noștri o mândrie?

De sigur că nu. Căci spun învățații lumii că un popor deosebit de celelalte, până când își păstrează obiceiurile și credința moștenită de la strămoși. Noi românii de azi ne bucurăm că am ajuns cu toții într'o țară, cu un singur stăpân. Ca să mergem însă bine și cu spor în viață, trebuie să ne trăim viața în forma în care au trăit-o strămoșii noștri, cu obiceiurile și credința lor mare, care erau lucruri sfinte pentru ei.

Întorcându-ne deci la drumul cel bun, să cinștim și noi colindele și să colindăm mult, vestind lumii nașterea lui Hristos. Făcând așa, după credința strămoșilor noștri, vom fi între neamurile alese ale lui Dumnezeu și munca noastră va fi binecuvântată de El. Și doar cu toții simțim azi că lipsește muncii noastre binecuvântarea Celui de sus.

Tuchșanu

Arderea morților

Uaele popoare păgâne din vechime aveau obiceiul înflorător de a arde trupurile morților. Dar aceste popoare nu-și ardeau morții pentru că arete că doară ele n'ar crede în nemurirea sufletului, ci pentru că ele credeau că trupul odată ars, sufletul rămâne mai curat. Acest obicei păgân e propovăduit azi de o societate ascunsă și diavolească, numită *francmasonerie*.

Francmasoneria propovăduște arderea trupurilor omenești, ca să arate că odată aceste arse, nu mai rămâne nimic din om, că nu mai există suflet și reînvier. Cu un cuvânt, francmasoneria prin arderea morților vrea să lovească în învățăturile Bisericii catolice, care nu îngăduie decât înmormântarea creștinească, pe care am moștenit-o de la primii creștini.

Cei cari propovăduesc arderea trupurilor spun că înmormântarea e contra sănătății publice, deoarece apa care s'ar scurge din cimitire ar putea molipsi populația. Ba, mai zic aceștia, că arderea trupurilor ar fi mai

ieftină decât înmormântarea. Nu-i adevărat nici una, nici alta. Nu-i adevărat că apa ce se scurge de sub cimitire ar fi molipsitoare, deoarece, dupăcum au arătat cei mai vestiți medici din Anglia, Germania, Belgia și Franța, pământul e un mare ucigător de *bacilli* (viermi purtători de boale). Pe urmă arderea costă mai mult decât înmormântarea.

Pentru arderea morților s'au zidit în orașele mari câte un cuptor, numit *crematoriu*. Și noi avem unul la București, înființat în anul 1925. În jurul crematorului se ridică niște șeapre mari, numite *columbarii*, în zidurile cărora se așează cutiile cu cenușa celor arși. Interesant e că puțini sunt aceia, cari au propovăduit arderea și au lăsat prin testament, ca să fie prăjiți după moarte.

Ori ar arde, ori n'ar arde francmasonii trupurile morților, învierea cea de apoi tot se va face. Dumnezeu poate învia un trup, fie acela prefăcut în cenușă prin ardere, fie prefăcut în țărână prin putregune. Fiind că dușmanii Bisericii Catolice urmăresc prin arderea trupurilor nimicirea credinței în nemurirea sufletului și în învierea de apoi, Biserica oprește arderea și afurisește grupurile toți aceia, cari lasă prin testament, ca să fie arși după moarte.

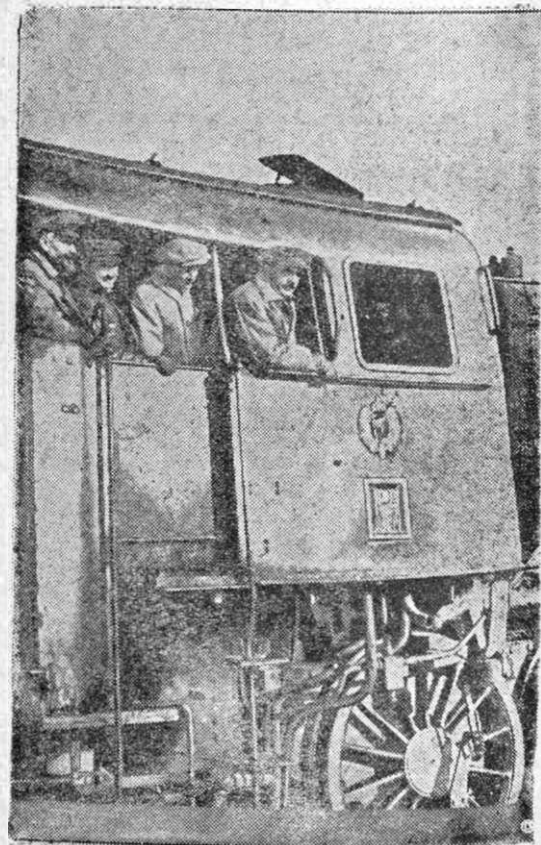
Arderea morților ar trebui s'o oprească și legile civile. Iată de ce: Punem cazul, care se adevărește așa de des, că o persoană bogată a fost otrăvită spre a putea fi moștenită cât mai eurusd. Dacă justiția află acest fapt numai la vreo două săptămâni dela moarte și dacă trupul a fost ars, atunci cu greu se va putea stabili omorul. Dacă însă trupul a fost înmormântat, atunci comisia medicală poate afla omorul și la două sau mai multe luni dela înmormântare.

Mai adaug, că francmasoneria, atunci când a ijdănit cuptoarele de prăjit morții, a înființat și câte un cimiter pentru câini.

Câte nebunii nu știe iscodi mintea omenească stricată?!

(I. V.)

Rege conducând locomotiva

Zilele trecute s'a deschis o nouă cale ferată în Bulgaria, care leagă capitala Sofia cu munții. Regele Boris al Bulgariei care este un inginer bun de mașini, a condus însuși întâiu tren ce a plecat spre munte. Regele se vede pe locomotivă cel dintâi din dreapta.

Biruința dreptății

Drumul la București al I. P. Sfinției Sale Mitropolitului Vasile al Blajului

Intr'un număr de mai înainte al gazetei noastre am publicat sub titlul „Mare greșală și mare nedreptate” un articol, la loc de frunte, în care arătam soarta ce se pregătia preoțimii românești unite cu Roma în legătură cu noul buget al țării. Era vorba ca această preoțime să fie aruncată în cea mai neagră mizerie, în vreme ce preoțimea ortodoxă era pusă pe-o treaptă mai înaltă. Amărăciunea și durerea apăsa greu asupra unei tagme de români, cari s'au arătat în toate vremurile ca adevărați luminători și martiri ai neamului românesc.

Acum avem bucuria să vestim că cei chemați au cunoscut greșala și s'au arătat gata să repare nedreptatea ce se pregătia. În acest scop Preasfințitii Arhiepiscopului ai bisericii unite dimpreună d. ministru Valeriu Pop, parlamentarii uniți și alți factori importanți, au ostentat fără preget ca lucrurile să se îndrepte spre bine. Partea leului a avut-o însă fără îndoială I. P. Sfinția Sa Mitropolitul Vasile care, suferind cum este, nu a pregetat să plece în drum greu de iarnă la București, ca să se înfățișeze la treptele Tronului pentru drepturile bisericii Sale.

Și Maiestatea Sa, bunul nostru Rege, a primit pe Mitropolitul Blajului ca un adevărat părinte al țării și al supușilor Săi. Maiestatea Sa a recunoscut vrednicile preoțimii unite și dreptatea cauzei care i-s'a înfățișat. Și, încă în aceeași zi în fața Parlamentului, atât d. prim-ministru Nicolae Iorga, cât și d. ministru Argetoianu au recunoscut drepturile preoțimii unite și au găsit calea ca preoții români să fie puși pe aceeași treaptă, precum sunt la fel luminători și conducători ai poporului. Soarta preoțimii nici așa nu se poate numi strălucită și de învidiat, însă cel puțin nu mai este ruptă în categorii, ci amărâta bucățică de pâine cu care își duce zilele, e împărțită cu aceeași măsură. Despre acest lucru s'au făcut făgăduieli sărbătorești în fața țării întregi prin Parlament. Și așa e cu dreptate, ca cei ce muncesc în aceeași brazdă deopotrivă să fie răsplătiți. Mai rămâne ca în viitoarele bugete biserica unită să nu mai fie pusă la coadă față de biserica ortodoxă.

I. Târnavă

Ce se lucrează în parlament

Chestiunea plătirii învățătorilor — Discuții asupra bugetului — Conversiunea datoriilor agricole

Discuțiile din parlamentul țării s'au purtat în această săptămână asupra mai multor proiecte de legi cari sunt în strânsă legătură cu bugetul țării. Din acestea mai importante sunt proiectul de lege care vrea să schimbe legea plătirii învățătorilor așa ca jumătate din leafa lor s'o dea comunele și județele. Al doilea e proiectul de lege care vrea să reguleze plata datoriilor pe cari le-au făcut agricultorii cu scopuri agricole.

Ce e cu plata învățătorilor?

Invățătorii din întreaga țară s'au revoltat contra acestui proiect de lege și în deosebite adunări, au arătat că dacă se va vota această lege se va lăsa în părăsire școala dela sate, căci neputând comunele să plătească învățătorii aceștia vor părăsi posturile. Asociația învățătorilor în fruntea căreia se află inimosul om dl V. Ioni, a luptat contra legii. Deputații, învățătorii și profesorii s'au înțeles să doboare legea. În fruntea lor au ales pe dl I. Petrovici, prof. uni-

versitar și fost ministru al școlilor. Când a venit rândul să se discute această lege, dl Petrovici a spus că guvernul să facă tot ce va putea, dar să plătească pe învățătorii, căci altfel deputații îi vor da vot de blam — neîncredere. — Dl Iorga s'a învoit atunci ca o comisie de deputați să caute banii în buget cu care să-i plătească. Comisia îndată a și găsit banii luând dela alte ministere și în felul acesta învățătorii au câștigat. Oa și până acum ei vor fi plătiți în întregime de stat.

Discuții asupra bugetului.

Bugetul fiind un lucru foarte important, dă mult de lucru atât celor care-l fac cât și celor care trebuie să-l voteze. Dl D. R. Ioanțescu (naș. țărăn.) a spus că acest buget nu este de loc mai bun decât celelalte din anii trecuți. Cruțările s'au făcut prin ciuntirea plăților funcționarilor, care ciuntire după părerea sa s'a făcut fără bună judecată. Căci funcționarul trebuie să trăiască din plata lui și ceea ce vor căpăta de acum

înainte, la mulți nu le ajunge pentru traiu. E drept că funcționari sunt cu 50 de mii mai mulți de câți trebuiesc, dar tot guvernele sunt de vină căci fiecare a pus slujbași noi când a venit la putere.

Alți deputați judecă bugetul și zic că el deși este redus la cheltueli, dările au rămas tot așa de mari. Ba încă partidul liberal a promis chiar că el ar scădea dările.

Reducerea dobânzilor țărănești.

În proiectul de lege al conversiunii datoriilor agricole, cum se numește pe domnie reducerea dobânzilor datoriilor țărănești, guvernul prevede o regulare a datoriilor pe cari agricultorii le au în bănci și acum din cauza scăderii prețurilor nu le mai pot plăti. A converti o datorie nu înseamnă să o ștergi ci numai să o amâni și cel mult să o reduci cu ceva. Guvernul în proiectul său de lege prevede că se vor converti datoriile la toți agricultorii care au sub 5 hectare. Cei cari au pământ dela 5—10 hectare vor fi supuși unei cercetări, iar cei cu pământ mai mult de atâta vor putea să ceară o amânare a datoriilor dovedind cu acte că datoriile leau făcut în scopuri de-ale plugăriei.

Acest proiect de lege a fost foarte mult discutat și este încă și acum. Dl Madgearu a făcut din partea partidului național-țărănesc un alt proiect de lege pentru conversiunea datoriilor agricole. Dsa crede că toți agricultorii trebuie ajutați chiar și aceia cu moșii mari, căci altfel ajutând acum numai pe cel slab de tot, mâne va slăbi și acela cari azi se pare că e tare.

Partidul liberal de asemenea a discutat proiectul și a cerut guvernului ca să nu omoare nici băncile, căci și ele sunt ceva de lipsă în viața statului. Ba ei cer chiar ca guvernul să schimbe așa fel legea ca să fie și băncile ajutate.

Fiind însă foarte multe discuții s'a hotărât ca fiecare partid să-și facă observațiile în scris. O comisie de deputați va schimba apoi proiectul de lege așa cum se cere în acele observații. Legea însă nu s'a votat. Ea are o mare importanță și de aceea întreaga țară o așteaptă cu nerăbdare, pentru după Oraciun, când planul de lege al dlui ministru Argetoianu se va întregi și duce în parlament și senat ca să fie votat.

Ce va fi cu automobilele din ministere. Incepând încă de sub guvernarea național-țărănistă, oamenii au început să audă diferite lucruri despre automobilele din ministere. Ba că sunt prea multe, ba că să nu mai fie de loc, ori chiar dacă rămân să se facă cu ele mai puțină cheltuială. Orice au zis însă oamenii cei mari, automobilele au rămas și sunt și azi. Vom spune deci ce va fi cu automobilele din ministere sub guvernul de acum. S'a stabilit anume că la fiecare minister pot fi două automobile, iar la unele și mai multe. Cheltuelile cu automobilele sunt următoarele: ministerul care are numai un singur automobil are drept să cheltuiască cu el 240.000 lei pe an; cu două automobile 400.000 pe an; cu trei automobile 600.000 pe an; pentru cinci automobile 700.000 lei anual. Au deci automobilele leafă destul de mare.

Sărbători vesele și fericite dorim tuturor cetitorilor și binevoitorilor gazetei noastre! Tururora:

*Nașterea lui Hristos
Să ne fie de folos!*

Câștigătorii cupel Bibescu. În anul acesta s'au ținut întreceri între aviatorii cari vor ajunge în timp mai scurt sburând dela Roma la Bucureși. Cei cari au ajuns mai tute au primit în dar o frumoasă cupă așa numită „cupa Bibescu”. Câștigătorii premiului au fost italienii Giordano și Bonino cari au făcut drumul în 4 ore și 31 minute.

Îngăduială politică în Germania. În ultimele luni partidele politice din Germania au înțeles așa de mult lupta politică, încât din zi în zi se aștepta o schimbare de guvern și poate chiar de regim. Mai ales hitleriștii, naționaliștii mari, luptă pentru schimbarea guvernului și pentru a face Germania din nou împărăție cum a fost. Guvernul a băgat de seamă că aceste frământări politice fac ca celelalte țări să nu prea aibă încredere în Germania, și de aceea a ordonat ca dela 20 Decembrie până la 3 Ianuarie să se facă un fel de îngăduială politică. Fiecare partid să tacă, iar guvernul va face ce poate.

O faptă bună. Nu toată lumea s'a înrăit; între oamenii cari alegă după avere, ca după ultima lor dorință, mai sunt și alți oameni cu inimă bună. Aceasta se vede din faptele bune cari mai apar ici și colo. O astfel de faptă bună a făcut d. Alexandru Vlad, general invalid, care este acum președinte al Camerei de Comerț din Arad. Dsa a abzis de leafa ce ar trebui s'o primească dela Camera de Comerț, cerând ca acești bani să se dea la doi studenți dela Academia de Comerț din Cluj.

Intre Ruși și Germani. Intre Ruși și Germani s'au întâmplat în zilele acestas schimburi de cuvinte cam neplăcute. Rușii cer anume ca guvernul german să nu mai dea voe foștilor funcționari Ruși să mai stea în Germania, căci zic Rușii că aceștia vând acum documente secrete de ale bolșevicilor. Această vânzare de acte nu place Rușilor și ei spun că se poate să strice chiar și prietenia dintre cele două țări.

Arestarea unul funcționar. Funcționarul Gigărtie, subșef de birou la serviciul ordonanțării, a fost arestat de siguranță statului pentru mănăcare de bani. Acestui funcționar i-sau fost dat în seamă să scoată banii pentru ceilalți funcționari mai mari. El a scos banii și i-a mâncat, fără să se mai gândească la ce vor zice cei a căror erau banii. După ce a mâncat banii, el a fugit. Jandarmii l-au prins și l-au adus la birou, de unde l-a arestat apoi siguranța statului.

Insemnările din țară. Ministerul de agricultură a cerut județelor să trimită datele cam câte jugăre de pământ s'au însemnănat în această toamnă. Din datele adunate din toată țara reese că plugarii au semănat în anul acesta abia jumătate din locul cât a

fost semănat în toamna trecută. În felul acesta cred ei că vor putea ridica prețul bucatelor, cari acum sunt prea batjocorite. Dar tot mai bine mult și ieftin, decât prea puțin și scump și apoi din capul locului nu mulțimea sau puținătatea lucrurilor hotărăște prețul bucatelor pe piețele cele mari. Prin această măsură ni-se strică mai mult nouă.

Contele Bethlen în România. Fostul prim-ministru al Ungariei, contele Bethlen, a făcut în săptămâna trecută o vizită în România. Dsa a venit prin Serbia și a stat în Timișoara vreo trei zile. Dânsul avea de scop să nu-l știe nime că cine e, dar din ziua întâi a fost descoperit de timișoreni. Interesant este că în acelaș timp M. S. Regele a fost în treacăt prin partea Timișoarei. Contele Bethlen a fost și într'o audiență la M. Sa Regele. Ziarele au spus multe lucruri despre această vizită. Unii zic că fostul prim-ministru al Ungariei ar fi vorbit cu M. S. Regele despre o unire a Ungariei cu România sub conducerea M. S. Regelui Carol II. Alții spun că el ar fi cerut ca M. S. Regele să îngăduie ca armata română să intervină în Ungaria când s'ar face o revoluție. Guvernele celor două țări amândouă susțin însă că vizita contelui Bethlen n'a avut nici un scop politic. Contele și-a vizitat numai neamurile cari le are în Ardeal.

Granate la Satu-Mare. În orașul Satu-Mare s'a descoperit un mare depozit de granate de mână. Locuitorul Molnar desfăcând o clăie de fân de a lui Biro, a găsit o ladă cu 20 granate. El a anunțat jandarmii cari au căutat în toată clăia și au găsit peste 200 granate de mână. Se crede că ele au fost puse de niște răufăcători cari aveau de gând să producă cu ele nenorociri în mai multe orașe din Ardeal. S'au luat măsuri la graniță, ca să fie prinși aceia cari aduc granate din alte țări. Cercetările continuă.

Tren căzut în prăpastie. Trenul industrial Negrești, care trece prin apropierea orașului Satu-Mare, s'a răsturnat într'o mare prăpastie. Au fost omoriți doi muncitori, iar alți cincisprezece au fost foarte rău răniți. Nenorocirea s'a întâmplat în apropierea orașului Satu-Mare, de aceea autoritățile din oraș cercetează cauzele acestei groaznice nenorociri.

Președintele republicii spaniole. Joi 10 Decembrie Parlamentul spaniol, a ales pe președintele republicii spaniole. Cel ales este dl Alcalá Zamora, care a căpătat 362 voturi din 410, va să zică o majoritate absolută. Vineri 11 Decembrie 1931 Președintele Republicii a preluat conducerea țării. Guvernul și-a prezentat demisia, iar dl Zamora, a însărcinat din nou pe acelaș guvern cu cărmuirea.

Armata lui Hitler. Hitler este conducătorul germanilor naționaliști cari vreau să facă din Germania iar împărăție mare și puternică. Toată lumea crede acum că Hitler va și ajunge la putere. Se spune chiar că el va candida la președinția republicii. Partizanii săi sunt înarmați și puși în regimente și batalioane, așa cum a fost armata de sub imperiul german trecut. În total Hitler are 300.000, oameni fiecare înarmat cu tot ceace trebuie pentru războiu.

Se vor șterge reparațiile? Germania este foarte încurcată în ce privește socotelile bănești. Conducătorii de acum se plâng că nu mai pot plăti mai ales sumele mari în contul reparațiilor de la războiu. Germania, care a cam spart mult cu tunurile cele mari, trebuie să plătească acum refacerea lucrurilor ce le-au stricat. Acum însă conducătorii de azi zic că nu mai au de unde plăti. Italia cere ca țările din Marea Antantă să abzie de banii pe cari ar trebui să li-i mai dea Germania. Celelalte țări însă nu prea vreau căci ele socotesc acei bani ca pe o avere.

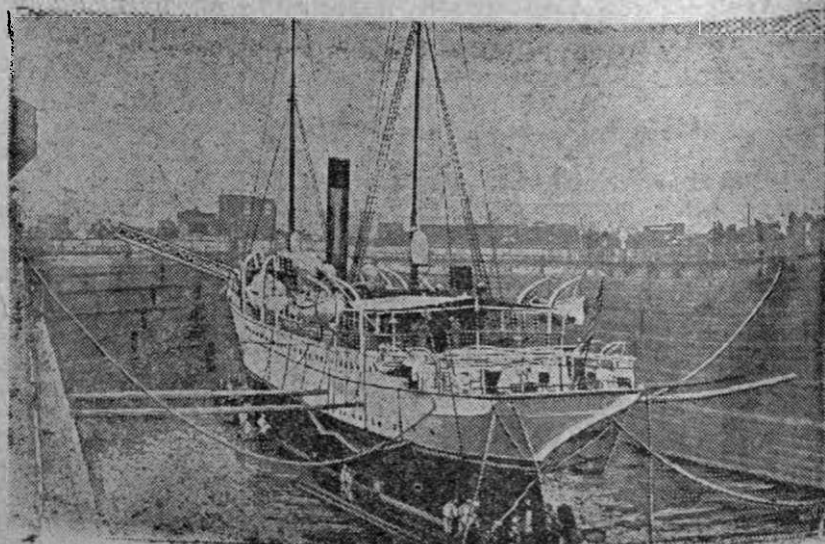
Degradări militare. Luni 14 Decembrie, la ora 11 înainte de masă, s'a făcut degradarea militară a maiorului Vărzaru Grigorie din regimentul de Transmisiuni. Se știe că acest om iubitor de argint s'a pus în slujba spionilor comuniști cărora le-a spus de mai multe lucruri din secretele armatei. Pentru aceea tradare el a fost pus la 20 de ani temniță grea. Degradarea s'a făcut în curtea cazărzii Sf. Gheorghe. Alături au fost degradați și alți patru condamnați grade inferioare.

Câți locuitori are Franța. După socotelile înscrierii generale a locuitorilor reese că Franța are 41 milioane locuitori. Din aceștia 38 milioane 900 de mii sunt chiar francezi, iar ceilalți până la 41 milioane sunt alte neamuri. În 1926 erau 38 milioane 248 mii și 255 locuitori francezi, ceea ce înseamnă că numărul locuitorilor s'a înmulțit cu aproape șapte sute de mii, din acel an până acum. Străinii s'au înmulțit numai cu vre-o 450 mii, de înși.

Un căpitan ridică baloneta asupra unul judecător. În Cluj a produs mare mirare îndrasneala unui căpitan care a ridicat baloneta asupra judecătorului. Nici acum nu s'au încheiat cercetările asupra afacerii cu spirtul negru. Dl judecător Pușcariu ascultă și acum când pe unul când pe altul. În zilele trecute dsa a ascultat și pe căpitanul de jandarmi Bota, care este învinuit că ar cunoaște ceva din afacerea aceea urâtă. Căpitanul, se vede că a fost prins cu ocoa cea mică, și înfuriat a scos baloneta contra judecătorului.

Vaporul președintelui Hoover

Crușare pe toată linia, nu numai la noi ci și în America cea bogată și plină de milioaneanari. Frumosul vapor de lux al președintelui Hoover din Statele Unite Nordamericane a fost pus la odihnă pentru vremuri mai bune fiindcă întreținerea lui costă la an nu mai puțin de 300 mii dolari. Un astfel de vapor de lux se numește Jacht.

Explozie la minele din Lonla. Din Petroșani se anunță că în noaptea zilei de 6 Decembrie s'a întâmplat o mare explozie în minele din Lonla. Adunându-se gaze prea multe în tuneluri, acestea au explodat dărâmand tunelurile. Dându-se alarma, s'au început îndată lucrările pentru scoaterea oamenilor de sub dărâmături. După câteva minute au fost scoși 14 muncitori în nesimțire, iar 6 inși morți. Ministrul muncii a trimis 50.000 Lei în ajutorul familiilor neorocite.

Câte vite vom vinde Germaniei. Prin noul protocol care se pregătește pentru regularea vânzărilor și cumpărării dintre Germania și România, se crede că se va aduce o simțită ușurare pentru vânzătorii de vite, porci și păsări. În acel protocol se prevede anume că România va putea duce în fiecare an în Germania cam 80 mii de vite cornute, 7 mil de porci și păsări de curte câte va putea vinde. Ușurare mare va aduce vânzarea vitelor în Germania, mai ales că Austria în vremea din urmă nu mai prea duce vite dela noi.

† Victoria Hopârtean născ. Vodă, soția preotului Vasile Hopârtean din Gădălin și mama profesorului dela Blaj Eugen Hopârtean a adormit în Domnul după un morb greu și îndelungat, împărțită fiind cu sf. Taine ale muribunzilor, în ziua de 6 Decembrie 1931, în anul al 66-lea al vieții și al 43-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești au fost așezate spre veșnică odihnă în cimitirul bisericii unite din Gădălin în ziua de 9 Decembrie a. c., ora 1 p. m. Facă-i Dumnezeu parte cu drepții.

Țară fără germeți în boale

O țară în care nu se găsesc germeți de boale este Novaia Zemlia, din Oceanul înghețat de nord. Un învățat rus, umblând pe acolo și făcând cercetări a stabilit, că pe acolo nu se găsesc de loc germeți de boale sau microbi. Nu se găsesc nici în aer, nici în apă, nici în praf, nici în pământ. Ca dovadă a lăsat o bucată de carne proaspătă într'un vas deschis vreme de opt luni și carnea nu s'a stricat de loc, n'a arătat nici o urmă de putrezire. Carnea și după opt luni a rămas tot proaspătă.

Reumatismul găinilor

Din cauza umezelii coteșului, de multe ori se umflă picioarele găinilor și umblă cu greutate, fiindcă au dureri. E boala numită reumatismul găinilor. Pentru ca să se vindece trebuie schimbat coteșul și făcut într'un loc uscat. Dacă boala este la început, se vindecă repede, numai schimbând coteșul. Dacă însă boala e veche, nu se mai vindecă și găinile trebuiesc tăiate, până n'au slăbit prea tare.

Prețul cerealelor

Lipsa de bani e tot mai mare. Din cauza aceasta cumpărările și vinderile se fac tot mai anevoie.

Prețul cerealelor pe piețele din Europa e mai statornic decât pe piețele din America. În America s'au urcat puțin prețurile. Din cauza acestei urcări mulți fermieri americani au început să însemineze mai mult grâu. Totuși însemînțele nu vor fi atât de mari cum s'a crezut la început. Mai ales în Canada fas-mînțele vor fi foarte puține, din cauza mării lipse de ploii.

Să se mai urce prețurile cerealelor nu e nădejde, deoarece toată lumea se cugetă și la scărițarea prețurilor uneltelor și a tuturor fabricatelor.

Australia a început să vândă grâu mult, așa că Statele Unite și Rusia, nu mai pot vinde. Mai ales Rusia în anul acesta nici nu va putea să mai vândă grâu.

Prețul secărei a scăzut puțin. Rusia nu mai poate vinde secară, iar Statele Unite au început să trimită cantități mari de secară în Cehoslovacia, Olanda, Șvedia și Norvegia. Argentina încă va începe să vândă mari cantități de secară.

Din cauza cantității mari de porumb româneș și din cauza vânzărilor multe de porumb din Argentina, prețul acestuia încă a scăzut. Întârziindu-se culesul, a întârziat și vinderea lui, așa că cel mai mult porumb se va putea vinde numai la primăvară.

La vremea din urmă la Brdila s'au ureat prețurile la grâu, la orz, la porumb, la fasole și la semința de in și de cânepă și a scăzut la ovăs.

Prețul cerealelor în țară

Prețurile se înțeleg în lei pe suta de kgr.

La Brdila: grâu calit. I 305 lei, calit. II 291 lei calit III 288 lei, secară 244 lei, orz 292 lei, ovăs 320 lei, porumb 172 lei, meu 233 lei, fasole 324 lei, mazăre 377 lei.

La Galați: grâu calit. I 298 lei, calit. II 279 lei, secară 254 lei, orz 259 lei, ovăs 300 lei, porumb 155 lei, meu 240 lei, fasole 296 lei.

La Constanța: grâu calit. I 286 lei, calit. II 270 lei, orz 306 lei, porumb 158 lei, meu 229 lei, fasole 297 lei.

La Basargic: grâu 270 lei, secară 220 lei, orz 270 lei, ovăs 282 lei, porumb 125 lei, fasole 275 lei.

La București: grâu 265 lei, orz 280 lei, ovăs 375 lei, porumb 173 lei.

La Bălți: grâu calit. I 277 lei, calit. II 257 lei, secară 215 lei, orz 237 lei, ovăs 295 lei, porumb 139 lei, fasole 250 lei.

Prețul cerealelor în străinătate

La Chicago: grâu 345 lei, secară 306 lei, ovăs 242 lei, porumb 266 lei.

La Winnipeg: grâu 316 lei, secară 284 lei, orz 277 lei, ovăs 303 lei.

La Liverpool: grâu 335 lei, porumb 218 lei.

La Buenos-Aires: grâu 267 lei, porumb 189 lei.

La Hamburg: grâu 345 lei, secară 347 lei, orz 387 lei, ovăs 310 lei, porumb 252 lei

Prețul oleioaselor

La Brdila: Floarea soarelui	263 Lei
In	520 "
Cânepă	667 "
La Galați: Floarea soarelui	288 "
In	440 "
Semința de bostan	662 "
La Constanța: In	457 "
La Bălți: Floarea soarelui	235 "
Turte de floarea soarelui	260 "
Cânepă	620 "
In	470 "
Mac	1200 "
Semința de bostan	500 "
Ulei de floarea soarelui	1275 "

Câte poame s'au vândut peste graniță în anul acesta

Mere, pere	7000 tone
Prune proaspete	1200 "
Struguri	3500 "
Pepeni verzi	950 "
Nuci cu coajă	5100 "
Nuci cojite	360 "
Gutui	19 "
Cireșe	18 "
Frați de munte	8 "
Prețul tuturor face	400 milioane lei.

Ce vom vinde noi Francezilor.

De câteva săptămâni o comisie franco-română lucrează la Paris pentru un protocol care să reguleze legăturile comerciale dintre Franța și România. Acolo se stabilește ce mărfuri îi trebuie Franței și cât va cumpăra dela noi. Asupra acestui lucru s'a stabilit că Franța va cumpăra dela noi următoarele mărfuri în următoarele cantități.

Bucate 100.000 tone, adică 10.000 de vagoane. Franța va mai cumpăra și din alte părți vre-o 8000 vagoane de bucate.

Zarzavaturi (legume) uscate 13000 tone adică 1300 vagoane. Din acest fel de marfă Franța nu va mai aduce din alte părți decât câteva sute de vagoane.

Semințe va duce 5000 tone, adică 500 vagoane, aproape tot cât îi trebuie Franței.

Lemn (scânduri, brad de lucru) 12.000 tone, adică 1200 vagoane și aproape jumătate din câte lemne le trebuie.

Turte oleoginoase va duce numai dela noi. Numărul vagoanelor este de 770.

În ce privește petrolul ceace se scoate din el Franța va duce de la noi 400.000 tone adică 40.000 vagoane și cam a șaptea parte din cât cumpără Franța.

România va aduce din Franța numai coloniale (mărfuri din alte continente), leacuri și parfumuri cari se vând în farmacii, feștel, hârtie fină și altele.

Comisiunea a mai stabilit că Franța se

Familia lui Troțchi

Cine să nu fi auzit ceva despre vestitul Troțchi, fostul conducător al bolșevicilor din Rusia, care, pentru părerile sale neplăcute bolșevicilor, a fost surghiunit în Turcia unde se află până astăzi, dimpreună cu familia sa. Chișul nostru ne înfățișază pe Troțchi cu doamnă-sa și cu feciorul său, ieșind cu automobilul dintr'un hotel elegant al Constantinopolului și mergând la cortelul său.

va îngriji ca să fie între România și Franța o linie maritimă directă și taxe de transport scăzute.

La lucrările comisiei au luat parte din partea francezilor dl. Leray, directorul transporturilor, iar din partea României dl. Cesianu și Aurel Popescu. Protocolul a fost încheiat și el se va supune parlamentului francez pentru aprobare. Din această înțelegere va urma desigur o îmbunătățire a vieții căci o bună parte din mărfurile noastre de vânzare au cumpărător sigur și știut este că prețurile cresc atunci când sunt cumpărători.

Traista cu glumele

Precum e și adevărat

Monolog

de N. Lupu

Scena reprezintă antișambra unui avocat. Ușe în dreapta și în stânga. În mijloc o masă acoperită cu hârtie de jurnal și mai multe scaune vechi și tocite. Pe pereți mai multe hârtii scrise cu mașina și prinse cu finte. Lângă ușa din dreapta un culer.

Visalon, un țaran ca de 35—40 de ani, cu mustața tunsă și rasă în formă de triunghi, îmbrăcat pe jumătate țărănește și pe jumătate domnește, și anume cu ȧureci de piele, cioareci albi de lână, cu cămașă lungă, și încins cu o cingătoare trei color, o vestă sură, un suman de piele galbină cu blană și pe cap cu o pălărie verde.

Visalon: (Intrând pe ușa din dreapta, cu o traistă în mână, se uită împrejur, apoi își pune pălăria în cui lăsând să i-se vadă capul pleptănat cu părul înapoi. Pune traista pe masă, apoi mai privind odată jur împrejur aruncă privirea pe una din hârtiile de pe pereți și citește):

— În baza articolului nouă, foaia zece din legea electorală, contravenienții vor fi aspru pedepsiți. (Punându-și degetul la gură) Hm! pedepsiți aspru — precum și adevărat. (Se plimbă gânditor) Criză dom-le, criză de te dor oasele, precum și adevărat. Nu se mai poate și e imposibil și cu neputință — precum și adevărat. Bucatele e lesne; porcii — precum și adevărat — lesne; vitele lesne, hainele lesne — ba să fie cu pardon — precum și adevărat — scumpe; lemnele câte odată mai lesne, câte odată mai scumpe — precum și adevărat. Ei, dar în fine tot atâta, nu se prăpădește românul înaintea altor neamuri — precum și adevărat. Numai cât ți-e ciudă de stai să crepi, când un măgar îți zice ȧe bou — precum și adevărat —, și apoi dacă pui oțăr de răsistintă, precum zice și la gazetă, ori dacă îi muți o falcă — precum și adevărat — apoi ia-te pe la ușile avocaților ca un măgar, — precum și adevărat —, ca să-ți cauți dreptul.

Și — apoi lumea e șmecheră și hoată dom-le și te înșeală și te fură — precum și adevărat, de nu ști unde dai și unde creapă. Scapi o vorbă din gură, mai nesocotită ori mai proastă — precum și adevărat — și cine știe ce lasă din ea și ce pulază; crimă împotriva guvernului, atintat la liniștea țării, alianță cu dușmanii țării, bolșevism, și cine știe câte n'ar mai ști să mai zică domnul notareș dela noi, care crede dom-le, că dânsul este nepotul sau chiar băiatul directorului primar dela spitalul de sinucideri din Capitală.

Să crăpi dom-le, nu alta, — precum și adevărat. Pe criza asta să te faci să umblii pe drumuri pentru ca să-ți salvezi onoarea, pentru un moșic dom-le, pentru un mitocan, care are abia trei sau patru ghimnaziale de

liceu, și dacă se vede și el o zdranță de notareș să te insulte și să te degeneze dom-le să-ți pierzi calitatea și să-ți pună în pericol de primejdie situația și starea câștigată cu muncă silnică și cu sudoare. (Se plimbă nervos).

Și nu ȧi-ar fi ciudă dacă ai fi un mitocan — precum și adevărat —; dar om dom-le, om în toată firea, care am mâncat pâine boerească la spitalul de sinucideri din Capitală. Eram mâna dreaptă a domnului director primar. Nimic nu făcea fără de mine. Se sinucidea unul sau îl sinucidea altul, — vino Visaloane neică, ia-l după targă sau din salvare și îl du în camera cutare. Murea unul, — vino Visaloane băete și-l du la morgă. Ei în fine! Om dă toată isprava — precum e și adevărat și acum să-mi zică un pârilit mie bou, precum e și adevărat, și să mă dea afară din primărie, apoi să nu-i muți o falcă? Să nu-l sinucizi dom-le.

În timpul alegerilor eram acasă, căci voiam să-mi exercitez și să-mi pun în practică dreptul meu de alegător, că doară sunt cetățean dom-le, cetățean de onoare. Și apoi n'am dreptul să-mi aleg și eu partidul confidențial, căruia să-l dau votul! Sunt liber dom-le, sunt liber precum e și adevărat. Și nu împoartă cu cine votez, căci e secret. Apoi să vorbești nu e lertat?

Am zis, ce e drept, că domni — afară de domnul director primar dela spitalul de sinucideri e hoți și tâlhari; iar dacă nemernicul de notareș se bagă și el între domni, ce sunt eu de vină dom-le!

Eu am citit mult. Sunt om interesant dom-le. Citesc jurnale, gazete, ziare, și tot ce mi vine în mână, că îmi place să fiu inteligent și cultural. Apoi dacă spun și altora cu cine trebuie să voteze, dacă ei nu știu, ce sunt eu nebun să tac? Ce, sunt eu dobitoac — precum e și adevărat.

Cineva mă denunță că eu aș fi făcut propagandă împotriva guvernului, și că ași fi zis că e mai bine să votăm cu comuniștii. Dar bine dom-le, oamenii din comune să voteze numai cu cei dela orașe. Eu nu sunt din comună, notarul nu e comunal, învățătorul comunal, primarul comunal, apoi numai noi să nu fim comunali. Și notareșul zice că asta este în contra statului și că eu sunt bolșevic, pentru că în loc de comunal am zis comunist.

la fugi d'acolo dom-le și nu-mi face mof-turi. Matale vreal să mă înveți pe mine a vorbi, băăă mitocane bă, pe mine care am vorbit în fiecare zi cu domnul director primar dela spitalul de sinucideri?

— Domnule — se răfoește notarul. — Nu-ți dau voce să vorbești cu mine în felul acesta, și încă aici în primărie. Mă insulti în timpul oficiului.

— Ia nu te mai rătăci băete, că nu ști cu cine ai a face. Domnul director primar dela spitalul de sinucideri din Capitală era mai mare domn decât matale, și niciodată nu m'a plictisit cu astfel de cuvinte — precum e și adevărat, nici nu m'a echilibrat în felul acesta. Eu care citesc jurnale dom-le, ziare și foi dom-le. Ia nu mă satisface dom-le, că regret.

— Ești un bou și jumătate — zise mitocanul — precum e și adevărat.

Toți din primărie începură să râdă dom-le, să mă indigneze, să mă satisfacă și să-și afle răs de mine, ca de ursul lui Marghiloman, precum e și adevărat. Dar eu îmi pierd echilibrul, mă zdruncin și mă persiflez, și buș, îi dau o palmă de credeam, că vede stele verzi, precum e și adevărat.

Și ce credeți, că a dat și el! Ași, fugi d'acolo. Crezi că avea curaj! Se uită cu ulmire la cei din jur și zise: — Ași văzut!

Ei, și ce credeți că mi-a făcut. Mi-a zis

bou, m'a dat afară din primărie ca pe o cârpă murdară — precum e și adevărat — și mi-a făcut proces dom-le, proces verbal și m'a dat pe mâna avocatului.

Ei și ce credeți, că-mi pasă? Ce o să-mi facă? Ce am făcut eu când eram rânduș la bucătăria coanei Smara, și când mă cârpea de câte ori trecea pe lângă mine. Răbdam și tăceam. Asta a fost înainte de a fi cunoscut pe domnul director primar dela spitalul de sinucideri.

Acum m'a chemat la judecătoria de ocol. Mitocanul și-a luat și avocat și a trebuit să iau și eu; că doară așa merge legea. Nu știu eu!

Totuși e prea mult, dom-le. Pe criza asta, când te plictisești și te dor oasele, să te poarte pe drumuri, să-ți faci cheltueli cu spesele, după ce te-a dat afară din primărie și te-a făcut bou, precum e și adevărat.

Dar n'am să sufer eu astfel de ofensări, nu sunt eu moșic ca să mă las jenat de unul cu două gimnazii de liceu, care n'are indiferență de cultivare capitală și n'a vorbit niciodată cu domnul director primar dela spitalul de sinucideri, precum e și adevărat.

Avocatul meu mi-a spus, că n'are să mă câștige la proșes, fiindcă eu sunt iresponsabil. Eu sunt nevinovat și iresponsabil, și numai o palmă i-am dat, pe când el mi-a zis bou și jumătate — precum e și adevărat.

Prinde-te numai neică cu oamenii, care a umblat prin lume. O să vezi matale, cum se vorbește cu oamenii de calitate și cetățeni individuali, care știe legea — precum e și adevărat ei cu un om care a fost mâna dreaptă a domnului director primar dela spitalul de sinucideri din Capitală.

Mai pășisem odată cu un pârilit la Cișmigiu. Eu mergeam repede, și când colo la un colț el se izbește cu capul în burta mea, de m'a nenorocit dom-le — precum e și adevărat. Eu îi reped un pumn — iar el îmi repede mai mulți — precum e și adevărat, — apoi mă întrebă unde fac serviciu, și eu îi spun. Ei dar ce credeți că mi-a zis domnul director primar dela spitalul de sinucideri: — Ia lasă dom-le. Pe Visalon al meu îl cunosc eu — precum și adevărat — Bălat nu glumă.

De-ar fi și acum aici domnul director primar, n'aș avea nici o teamă dă pârilitul dă notarăș, care m'a făcut bou și jumătate — precum e și adevărat.

(Ascultând spre ușa din stânga). Dar se pare că s'a sculat domnul avocat. Merg să-l întimplin în culoar, precum și adevărat. Ca să nu creadă că sunt moșic, precum și adevărat. Plecăciune, (iese prin dreapta).

Ziua băuturii

Un preot le povestea copiilor din clasa întâia primară, cum a făcut Dumnezeu lumea în șase zile, iar a șaptea zi a odihnit. Când a pus însă întrebarea: „Ce a făcut Dumnezeu în ziua a șaptea? nici un copil nu i-a știut răspuns. Ca să-i ajute pe copii, se îndreaptă către un copil și-i zise: „Spune-mi tu, Toadere, ce face tatăl tău Dumineca, după ce a muncit întreagă săptămâna din greu? Lucră și Dumineca? Copilul îi răspunde: „Nu, Dumineca el bea la crășmă“.

Dovadă

Un ovrei fu tras în judecată, fiindcă a împrumutat o oală și a înapoiat-o spartă. Ovreur se apăra singur: „Am trei dovezi — zise el — pentru că să dovedesc nevinovăția mea: întâi și mai întâi n'am împrumutat nici o oală; al doilea, când am împrumutat-o, era spartă; și al treilea, când i-am înapoiat-o era întreagă“.

La fotograf

— Vă rog surădeți! — Cum o să surăd, domnule, după ce-mi ceri 500 de Lei pentru șase fotografii?

O sută de lupi

— M'am întors prin pădurea de alături — spunea țiganul — și deodată prin fața satului în urma săniei mele erau o sută de lupi.

— O sută de lupi! — îl întrebă nașu-so.

— Dar ce te miri? Dacă erau cincizeci nu era deajuns?

— Cincizeci de lupi?! Hm!

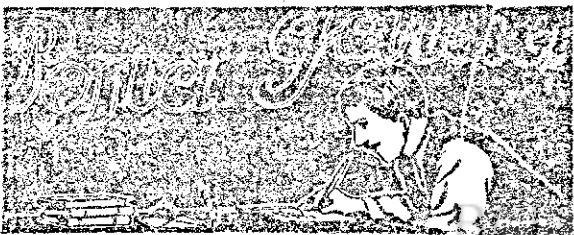
— Te tocmești cu mine, par'car fi să cumperi o vacă.

— Au fost treizeci, douăzeci, zece, cinci, trei, unu, dacă a fost, și tot era de ajuns! Zic zău!

— Era un lup în urma săniei tale? Ești sigur? L-ai văzut cu ochii tăi?

— Sigur că da. Auzi, nu era lup! Cine ar fi mărăit, dacă nu era lup?

In atențiunea dlor preoți. Anul trecut am păgubit în Calendarul preoțesc. De aceea anul acesta nu-l vom scoate numai în carul dacă ne-se vor cere cel puțin 1000 exemplare. În acest Calendar am da Sematismul întregii Mitropolii, cu parohiile și persoanele în ordine alfabetică, nu pe dieceze ci pe întreaga Mitropolia, un lucru migătos, la care am lucrat luni de zile. Așteptăm de urgență avizul fraților preoți.

P. Gherla. Pastoralile de sărbători ale l. Preasfințitului Arhiepiscopiei ne-au sosit prea târziu, când foaia noastră era deja culeasă în întregime și pusă la mașină. Astfel spre marea noastră părere de rău, n'am putut lua nimic dintr'ânsele. Cititorii noștri le vor auzi citindu-se de pe amvoane.

Groșorean Gh. Am primit 500 Lei. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1932.

Iacob Toma. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1931.

Am primit câte 90 Lei dela următorii: Simion Pop, Mureșan Petru, Moise Șandru, Nicolae Mărcuș I. T., Sigarteu Valer, Mihail Popoviciu, Ștefan Varga, Teodor Abrudan, Ghejan Vasile, Gheorghe Cerghizan, Câmpănu Andreu, Iosif Mureșan, Ion Colceriu, Nicolae Moldovan, Ioan Bălan, Melania Prodanciu, Const. Gheju, Eufemia Ștefănică, Mihail Hotea.

Câte 100 Lei: Rusu Mihail, Iosif Pluskal, Bogdan Ioan I. I., Morar Vasile I. Gr., Ioan Croitor, Iustina Bucur, Ioan Timbuș, Hopârtean Tanasie, Cârnaț Mihail, Rus Ioan, Anton Pal.

Câte 180 Lei: Ana Lăpădat, Miron Câmpianu, Dumitru Moldovan, Anghel Sântimbrean, Dobocan Ioan, Zaharie Ionescu, Vasile Rusu, Moldovan Nicolae, Erdei Traian, Valer Filipan, Zaharie Lungoci, Lazar Ioan, Ioan Is. Mărt, Laura Blăjan, Gh. Negru, Of. parohial Vărădia, Ștefan Țarină, Dr. Ambrosiu Chețan, Dr. Emil Chețan, Dr. M. Hanganotiu, Dr. I. Cristea, Maria A. Bejan, Dimitrie Laichici, Burz Iacob, Ioan Covrig Măcinic, Of. parohial Lighed, Nicolae Mărginean, Tomoni Ionaș, Toader Grigore, Toader Suciu, Alexandru Gera, Ioan Godea, Of. Parohial Belotint, Domuța Vasile, Vasile Nandrea, Nicolae Cioara, Iite Bucur, Emil Solomon, Iosif Brebenariu.

Câte 200 Lei: Suciu Ioan, Iosif Orga, Tăsnadi Augustin, Sămărtea Pavel, Tinca N. Mitarcă, Teodor Florea.

Câte 360 Lei: Rădoi Rusu, Bunaciu Pavel, Parohia gr.-cat. Brașov, Dr. Cornel Circa, Păr. Barrai.

Alte sume: Pop Augustin 80; Nicolae Ploscariu 342; Simion Pașca 80; Onisie Socol 40; Zacheu Z. Morariu 80; Ioan Dorgo 60; Onu Cârnaț I. P. 120; Arsenie Frățilă 35; Roșca Vasile 113; George Muscan 348; Dechi Chirilă 135; Ștefan Suciu 370; Capesius Wilhelm 52; Teodor Torge 45; Moisa Gavril 75; Crișan Ioan 277; Căteanar Ioan 150; Conv. Părinților Franciscani D. 315; Vasa Alexandru 260; George Mihail Adam 270; Ioan Nemeș 260; Aron Stăncel 68; Drăgoi Mihail 75; Anton Iștan 88; I. Baciu 80; Rohan Vasile 500; Văd. Elena Mihalca 195; Elis. Marton 72; Oltean Vasile 32; Cozma Gheorghe 83; Colegiul Serafic rom. unit 650; Groșoran Gh. 500; Ioan Groza 195; Ioan Lugojan 70; Iacob Toma 135; Matilda Dobocan 45; Morar Gavril 60; Cojocariu Freaș 83; George Ciorogariu 60; Mihail Giurgi Diaș 160.

Redactor: IULIU MAIOR.

Abonament nou la foaie

Cu 1 Ianuarie 1932 deschidem abonament nou la „Unirea Poporului”. În vremile grele de astăzi vrem să facem o ușurare pentru cetitorii gazetei noastre. Și anume:

Pentru cetitorii cari ne trimit plata abonamentului la foale pe înainte, în timpul dela 1 Ianuarie—31 Martie 1932, dăm gazeta:

Pe un an întreg Lei 160.—

Acest preț îl putem face numai pentru acei iubitori ai gazetei noastre cari ne trimit toți banii odată, în timpul arătat mai sus. Pentru toți ceilalți, abonamentul este următorul:

Pe un an întreg Lei 180.—
O jumătate de an „ 90.—
Pe trei luni „ 45.—
În străinătate „ 300.—
În America Dolari 2.—

Prețul de abonament se trimite cel puțin pe o jumătate de an, sau pe trei luni, înainte.

Abonament pentru membri „Agrului”

În urma înțeleșului dela Oradea-mare, pentru membrii „Agrului” statorim următoarele: Dacă într'o comună se află cel puțin 10 membri ai „Agrului” și aceștia cer foaia laolaltă, pe adresa Preotului-conducător, care stă bun pentru plata foii, pe care o încassează și o trimite la timp, dăm gazeta:

Pe un an întreg cu Lei 150.—
O jumătate de an cu „ 75.—

Unde sunt cel puțin 25 de membri ai „Agrului” cari cer foaia pe-o singură adresă iar Preotul-conducător adună banii și ni-i trimite la timp, putem să dăm gazeta:

Pe un an întreg cu Lei 130.—
O jumătate de an cu „ 65.—

Banii de abonament dela membrii „Agrului” încă trebuie trimiși pe înainte sau cel mai târziu până la 31 Martie 1932. Altfel gazeta nu poate răzbi cu plata hârtiei și a tiparului cari ni-se cer și nouă pe înainte. Azi nici o marfă nu se mai dă pe așteptare.

Membrii „Agrului” capătă și „Calendarul dela Blaj” mai ieftin. Dacă se cer pe o singură adresă cel puțin 10 calendare, fiecare calendar costă 12 Lei,

10 calendare 120 Lei
20 calendare 220 „
25 calendare 250 „

Adecă dacă se comandă 25 calendare, fiecare costă numai 10 lei! Banii calendarelor se trimit pe înainte de către Preotul care conduce „Agrul” în parohie.

Un lucru să știe toți cetitorii gazetei noastre:

Astăzi nimeni nu ne mai dă hârtie și tipar pe așteptare, deci suntem siliți să lucrăm numai cu bani înainte! Iar gazeta noastră nu are fonduri și lucrătorii ei, și cei cu peana și cei cu brațele, sunt oameni săraci.

Administrația gazetei

„Unirea Poporului”

Pe cotorul mandatului postal cu cari ni-se trimit bani, se scrie totdeauna dacă banii sunt pentru foaie sau pentru calendar.

Primăria comunei TĂUNI

No. 1396—1931

Publicațiune

În conformitate cu art. 88—110 L. C. P. și art. 188—191 din legea spirtoaselor, cârciuma comunei Tăuni se dă în arândă prin licitație publică în ziua de 30 Decembrie 1931 pe timpul dela 1 Ian. 1932—31 Dec. 1936.

Prețul de strigare 14.562 Lei.

Condițiunile se pot vedea la primărie.

Tăuni, 8 Decembrie 1931.

(41) 1—1

PRIMĂRIA

Publicare de concurs

Banca populară „St. Ioan” din comuna Teiuș județul Alba publică concurs pentru ocuparea postului de contabil pe lângă salariu de Lei 1500 lunar. Termenul de concurs este 15 Ianuarie 1932. Dela contabil se recere ca pe lângă conducerea contabilității să îndeplinească și lucrările scripturistice ce se țin de casier. Conform statutelor Art. 80 contabilul va fi ales și numit de preferință dintre absolvenții școalelor de contabilitate și cooperatie.

(42) 1—3

Ioan Bărsanu
președinte.

AVIZ

Ou onoare se aduce la cunoștința onoratului public că membrii cooperativei „Ajutorul” din Blaj în adunarea generală ținută la data de 8 Martie 1931 au hotărât disolvarea acestei cooperative, însărcinând pe subsemnații cu lichidarea.

În această calitate rugăm pe acele persoane cari ar avea ceva de reclamat dela susnumita cooperativă, să-și anunțe pretensiunile în scris pe adresa oricărui dintre subsemnați în termen de cel mult 30 de zile de la data prezentei publicații, cunoscând că reclamațiile venite după expirația acestui termen nu se vor mai lua în considerare.

Lichidatori:

(40) 2—3

Toma Cocișiu m. p.
Avram Vasile m. p.

BLAJ, Regele Ferdinand 53.

Casă de vânzare

4 camere, bucatărie, dependințe, Grădina și 1 cameră, bucatărie.

În loc de numărare primesc libel de depunere „Albina”.

Adresa: A. RADU Cluj Donat 30.

3 3

A apărut

STRASTNIC

Care cuprinde rânduiala sfințelor și dumnezeieștilor slujbe din Săptămâna Patimilor, acum întâia oră tipărit cu litere străbune.

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1932

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor Duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*Învățătură și petrecere*” cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, mai mic ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului popular Lei 15. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 17 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 17 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 20 calendare pe-o singură adresă, posta o plătim noi! În cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 15 Lei acasă la dânsul, pe masă!

Cu ramburs și pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să grăbească să-și comande Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI” pentru calendar
Blaj, jud. Târnava-mică

Cărți de învățătură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului”:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului Lei 3—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace 10—

Blajul istoric în icoane sau oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor 10—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhierii și cărturarii cei mari ai Blajului 8—

Copiii în războiu, povestiri duioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu 2—

Cărlig vinde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună 5—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult 8—

Cartea Crailor sau cântecele Iroziilor la Nașterea Domnului 10—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer separat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.
Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj